

APOSTOLATSKI CENTAR "SAV-TVOJ"

Glas iz Čistilišta br.5

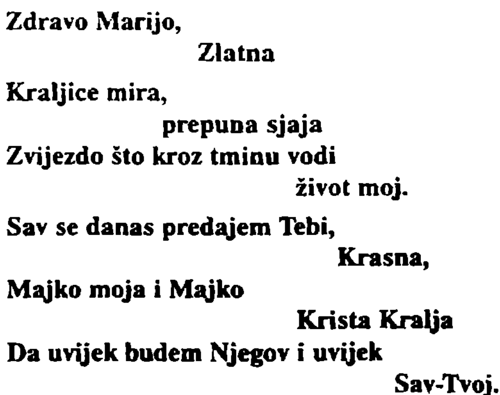
IZVJEŠTAJ IZ ČISTILIŠTA

S PREDGOVOROM BISKUPA
MONSIGNORA HENRIJA BRINCARDA

II DIO

AVE

* TOTUS-TUUS *

Zdravo Marijo,
Zlatna
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Nakladnički niz: **Glas iz Čistilišta**

Naslov: **"Izvještaj iz Čistilišta" II dio**

Naslov izvornika: **"Regard sur le Purgatoire"**
Pariz, 1994.g.

Prijevod: s. Marija Assumpta

Nakladnik: Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62, Zagreb

Priprema i tisak: Apostolatski centar "SAV TVOJ"

Naklada: 2 000 primjeraka

ISBN 953-6471-34-5

Narudžbe na adresu: Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332
Tel: 01/ 23 71 822

GLAS IZ ČISTILIŠTA

br. 5

IZVJEŠTAJ IZ ČISTILIŠTA

s predgovorom biskupa monsignora Henrija Brincarda

II dio

Zagreb, 2002.

PREDGOVOR

Razmatrati o istinama Čistilišta u svjetlu Crkvene nauke jest izvor velike dobiti u duhovnom životu. Takva meditacija obogaćuje u smislu upoznavanja Boga u novom svjetlu i mogućnost da se otkrije zvanje. Bog ne podnosi mlakost, namještaljke, ni kompromise sa svijetom.

Meditacija pomaže kršćaninu da otkrije čistoću ljubavi i nakane, te ga vodi ka sve većoj i žarčoj ljubavi prema Bogu i živoj želji da se što prije sastane sa Njim. Uz to proširuje horizonte ljubavi kod kršćanina, te ga čvrsto vodi prema samilosti za duše u Čistilištu, kako ih naziva sv. Veronika Giuliani - "zaboravljene duše".

Zar zaista te siromašne duše u svojoj boli nemaju pravo na posebnu pažnju i bratsku ljubav, toliko puta naglašavanu u Isusovim prispodobama? Sjetimo se "milosrdnog Samaritanca": zar nas tu Isus ne poziva na trajnu i djelotvornu ljubav za pomoć tim dušama u nevolji, po našim molitvama i žrtvama.

U to je bila uvjerena i sv. Terezija od Djeteta Isusa, te je svaku večer izmolila šest Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu za duše u Čistilištu.

Mnogobrojni su primjeri svetaca koji su bili pozvani na poseban način, da se mole za te duše. Posebno se povezuje s tim žrtvama i molitvama sv. Katarina iz Genove (1447.-1510.g.); njezin "Elaborat o dušama u Čistilištu" predstavlja divan primjer upotpunjenog mističnog života i iskustva. Ona upoznaje najdublje boli duša u Čistilištu.

Kako bi vjernici shvatili važnost molitve i žrtve za duše u Čistilištu, smatrali smo potrebnim iznijeti ove zapise, da bi potakli vjernike na što veću i žarču molitvu prema njima. Pisac knjige želi ostati anoniman. Sami zapisi nisu u protivnosti s naukom Crkvenog učiteljstva i Božje Objave.

Važno je naglasiti da ove objave ne donosimo zato da bi zasitile znatiželju čitatelja, niti da bi se pojasnile neke nedoumice u raspravama teologa. Svaki čitatelj ima pravo stvoriti svoj vlastiti sud o ovoj knjizi.

Moja je želja da ova knjiga, bez obzira na svoju posebnost, oživi pobožnost prema dušama u Čistilištu, te potakne na zdrava i spasonosna razmišljanja. Lijepo je ponoviti sa sv. Katarinom iz Genove:

“Oh, neizmjerno Dobro, kako je moguće da Ti nisi ljubljen i ne poznaju Te oni, koji su zato stvoreni da bi Te ljubili i Tebe u vječnosti uživali, dok već na ovom svijetu čovjek bi morao ostaviti sve stvari, da bi mogao posjedovati ono malo osjećaja, koje samo Bog, po svojoj milosti, dodjeljuje?”

Biskup iz Puy-en-Velaya
Mons. Henry Brincard

STANJE DUŠA U ČISTILIŠTU

Promatrao sam ove svete duše, koje trpe prožete Bogom iz ljubavi i potpuno njemu predane. Vidio sam ih raspoređene, ne hijerarhijski, nego u redu i savršenom jedinstvu. Među njima nema ni nadređenih ni podređenih, jer su sve sa velikom radošću i živom patnjom podložne Božjoj ljubavi i njegovoj čistoj volji. Moj anđeo mi reče:

"Duše u Čistilištu se istovremeno nalaze u plamenu i svjetlu. One gore u plamenu ljubavi, predaju se ljubavi i žive dar ljubavi, ljubeći se žarko međusobno. One mole, a njihova molitva je savršen izraz ljubavi. Mole jedne za druge, za vas i svoje dobrotvore. Njihova molitva je usmjerena na proslavu Boga i njegove ljubavi, a ne na zadovoljenje njihovih vlastitih potreba. Duše ne mole da budu oslobođene iz Čistilišta, nego da Bog bude proslavljen po njihovu oslobođenju. Ne mole za obraćenje grešnika na zemlji ili za posvetu duša, nego da Bog bude proslavljen u njihovom obraćenju i posvećenju. Nikada ne treba zaboraviti da duše u Čistilištu nisu nimalo okrenute sebi niti stvorenjima, nego jedino i isključivo Bogu. Njihov pogled je usredotočen i čišćen u Bogu. Samo u Njemu i zbog Njega njima ponekad bude dopušteno da promatraju nešto drugo..."

Anđeo je precizirao ovu poruku prosvjetljujući me o čudesnom djelovanju Božje ljubavi:

"Ljubav je jedna. Ljubav koju žive i prakticiraju ljudi je Božja ljubav koja je izlivena u njih, te im se daruje i prosvjetljuje ih. Vi niste uvijek jako sigurni u ovu veliku stvarnost, ali duše u Čistilištu, koje imaju veliku spoznaju, to znaju jako dobro: one vas savršeno ljube i iskreno se uzajamno ljube, jer ljube jedino Boga. One vas ljube u Bogu i zbog Boga. To je prava ljubav, jednostavna, besplatna, čista i istinska. Budući da imaju svijest i uviđaju savršenu ljubav, one su zahvalne onima koji mole za njih i omogućavaju im neko olakšanje. Nemojmo nikada zaboraviti da ljubav prema bližnjemu proistječe iz ljubavi prema Bogu, a ljudi često izmišljaju svoje izraze ljubavi i oskvrnjuju Božji dar, pripisujući ga sebi. Samo Bog je, dakle, izvor svake ljubavi, jer On je Ljubav."

Ljubav je Božji dar, Božji polog u nama. Ljubav prema Bogu je

prva, ona je darovana kao zalog koji treba donijeti plodove i ponovno ga trajno prikazivati Onome koji nam ga je prvi dao. Anđeo mi još reče:

"Duše u Čistilištu se nalaze u svjetlu Božje ljubavi, pa tako one imaju velike, brže i cjelovitije spoznaje od svih spoznaja koje vi možete imati na zemlji. One spoznaju na neposredan način, po intuiciji kao duhovi i neposrednom općenju s određenim stvarnostima i otajstvima. One poznaju tajnu smrti, jer su je iskusili, otajstva vječnosti i besmrtnost duše koju sada kušaju, spoznaju ne više vjerom postojanje Boga, Djevice Marije, svetaca, anđela. Primaju velike razumske spoznaje: poznaju same sebe u svjetlu Božje ljubavi i prepoznaju se ponizim grešnicima, predmetom Božje Pravde i Milosrđa. One savršeno poznaju Božju ljubav, svoje nedostatke prema toj ljubavi, svoje stanje i ispaštanje. Sve ove spoznaje, uvijek više, ih vode da se predaju ovoj ljubavi koja djeluje u njima, da prihvaćaju tu istu ljubav s velikim strpljenjem, da u molitvi zahvaljuju i potiču svim sredstvima njeno širenje."

Sve to mi izgleda tako jasno i bistro. Koliko površnih i ispraznih problema tada se raspršuje. Bog je tako jednostavan! Moj Anđeo ponovno reče:

"Duše u Čistilištu su potpuno predane ljubavi Božjoj u stanju potrebe i primanja. Ovo dvostruko stanje, ma kako paradoksalno ti moglo izgledati, je posljedica plamena čistilišne ljubavi, plamena koji ih privlači u patnji i radosti. Njihova patnja traži olakšanje, njihova sreća predanje samih sebe. Da, duše iz Čistilišta su u velikoj potrebi i vapiju za vašim molitvama, koje njima donose veliko olakšanje. One su u svojim molitvama potpuno predane i to je čast i proslava Slave Božje. Duše u Čistilištu su dvostruko podložne Ljubavi, jer su podložne djelovanju Božje Pravde i Milosrđa na njima. Na njima se vrši Pravda kao potreba ispaštanja za dugove njihova grijeha; a Milosrđe se nad njim vrši kao posljedica te potrebe, jer Ljubav nalaže ovim dušama ograničeno i svršeno okajanje za grijeh, koji je beskrajna uvreda Boga.

Ti ćeš uvijek u Čistilištu vidjeti svjetlo Milosrđa i plamen Pravde. Čistilište je istovremeno užasna i utješna stvarnost. Ne treba odvajati ove dvije karakteristike kada se govori o Čistilištu. Sad shvati koliko

je potrebno moliti za svete duše u Čistilištu! Danas je ta molitva zapuštena, malo je osoba koje na to misle, malo je svećenika koji mole i prikazuju sv. Mise za ove svete duše u Čistilištu. Upravo zbog toga trebaš pisati, da bi pobudio brigu za duše u Čistilištu i podsjetio svoju braću da je zajedništvo svetih stvarnost, da ona ima svoje zahtjeve ljubavi. Sine moj, moli i potiči na molitvu za svete duše u Čistilištu."

Nakon što je ovo rekao, Anđeo nestade s mog pogleda ostavljajući me u vanrednoj radosti djelovanja milosti.

PRAKTICIRANJE VJERE U ČISTILIŠTU

Jutarnja molitva. Moja je duša bila u ekstazi veličine Božje ljubavi, kao u oceanu neopisive blagosti u kojoj sam se potpuno gubio, more vatre, ljubavi i svjetla. Moja duša kao da bijaše uzeta od Boga, privučena Njemu, odmarala se u Njemu, u neizrecivoj radosti. Nisam više mislio ni razmišljao, prepuštao sam se, puštao sam da budem posjedovan, i On me ispunjao svojom ljubavlju, samim Sobom.

Istovremeno sam osjećao razdiruću bol, kao da mi je duša bila presječena na dva dijela, bila je ranjena i frustrirana, nejasno osjećajući ograničenja svoje slabosti i nesposobnost potpunog posjedovanja Ljubavi, iako ju je zahvatila i na određeni način dodirivala. Tako pritješnjena duša popusti malo i ja sam se vidio u Bogu: moja duša je bila uronjena u plamen Srca Isusova, te sam mogao kontemplirati izlijevanje njegove beskrajne Ljubavi na cijelu Crkvu. Dvostruka bujica Vode i Krvi natapala, oživljavala i raspaljivala je neprestano vojujuću Crkvu i Čistilište. A samo Nebo je, kako mi izgleda, upravo ovo Presveto Srce.

Isus je tražio od mene da prikažem te milosti, blage i bolne istovremeno, za svete duše u Čistilištu, da ih na neki način učinim dionikom toga. Ja sam na neki način negodovao pozivajući ne na njegovo Srce:

"O, moj Gospodine, blažene one duše za koje Ti tražiš da prikažem ovu ljubav! One sigurno trpe, i to koliko, ali barem posjeduju Tebe i nije više moguće oduzeti Te njima, jer Te konačno u potpunosti posje-

duju."

Zatim me Gospodin upita da li bi više želio od zanosa prolaznih ekstaza upoznati patnje i radosti duša u Čistilištu, i ja nisam znao što bih odgovorio. On mi nagovijesti da će tri dana moja duša biti uronjena u stanje Čistilišta, te odmah ostvari ono što je rekao. Bijaše to nevjerojatno mučeništvo. Uživao sam Boga u određenoj vrsti posjedovanja, u jednom nepotpunom i razdirućem razumskom viđenju. Činilo mi se da posjedujem Boga kao preko nekog zastora, u otajstvenoj prisutnosti i daru ljubavi zbog koje sam drhtao.

Cijeli je dan moja duša bila u ovom stanju, u ovoj gorućoj muci. Bio sam kao pred nekim zastorom svijetla iza kojega je bila moja Ljubav koja se htjela darovati, a ja sam pružao ruke, bez da sam mogao dohvatiti Boga, prigrliti Ga i posjedovati. Tijekom dana moju dušu je više puta posjećivala Bezgrešna Djevica Marija, moj Anđeo čuvar, moji prijatelji iz Neba, to jest moji sveti zaštitnici, moji pokojni rođaci, koji su već bili u Raju. Oni si dolazili k meni kroz ovaj zastor, dolazili su i govorili mi o Božjoj ljubavi s toliko žara i radosti, da je moja duša bila mučena željom za Ljubavlju, željom da konačno vidim, ako je moguće, da se otvori taj zastor svijetla, da se objavi ljubav u potpunosti i dopusti mi da ga u potpunosti zahvatim i da mu se radujem.

Tijekom cijeloga dana, mislio sam da ću svaki čas umrijeti zbog ove goruće želje, jer su moći moje duše bile kao rastrgane i rastočene.

Izgledalo mi je u ovom stanju da se zastor vjere djelomično otvorio mojoj duši, da sam imao pristup brojnim skrivenim stvarima. Boga nisam vidio, samo sam primjećivao otajstvenu Prisutnost, kao s druge strane zastora. Na kraju dana, dođe Anđeo čuvar i reče mi:

"Vidiš, dijete moje, Svevišnji je dopustio da upoznaš ovo otajstvo i kušaš u svojoj duši stanje svetih duša u Čistilištu. On vas tako želi podučiti i potaći vašu neumornu molitvu za svete dušu u Čistilištu. U Čistilištu vjera djelomično ostaje, jer još nije nadomještena blaženim gledanjem. Dobro si vidio, duša u Čistilištu ne vidi Boga, ali primjećuje njegovu otajstvenu prisutnost. U trenutku vaše smrti, zastor vjere ne otvara se potpuno nego za duše koje su odmah uvedene u gledanje Boga licem u lice. Za one duše koje trebaju ići u Čistilište vjera još djelomično ostaje.

Svete duše u Čistilištu imaju iskustvenu spoznaju velikog broja nadnaravnih stvarnosti, koja za vas na zemlji ostaju tajne vjere. One kušaju vlastitu besmrtnost, u vječnosti su, uživaju učinke općinstva svetih, vide Djevicu Mariju, anđele, svece, znaju da postoji Raj i Pakao, ali ne vide Boga, kojega još ne posjeduju: upravo u ovome se još prakticira vjera duša u Čistilištu, ali njihov razum ne poznaje više sumnju, njihova volja je nepovratno ukorijenjena u čistoj Božjoj volji i ne poznaje oklijevanje. Ove duše su uronjene u kontemplativnu molitvu u poniznom strahopoštovanju pred Bogom, za kojega znaju da je prisutan, iako Ga ne vide. Upravo to bolno isčekivanje da vide Boga i potpuno ga posjeduju pojačava njihovu želju i uzrokuje trpljenje".

Nakon što mi je još jedanput preporučio da molim za svete duše u Čistilištu i prikažem za njih ovu milost od tri dana, koju mi je udijelio Gospodin, Anđeo nestade.

PRAKTICIRANJE NADE U ČISTILIŠTU

U trenutku jutarnje molitve moja je duša ponovno bila uronjena u stanje Čistilišta. Izgledalo mi je da je niži dio duše skoro mrtav, kažem skoro, jer sam nastavljao dobro ili slabo, više slabo do li dobro, baviti se mojim svakodnevnim zanimanjima. Imao sam osjećaj da mi je duša rastrgana, prerezana na dva dijela. Bog je dopuštao da ga još naslućujem kao preko zastora od svijetla, o kojemu sam jučer govorio, jer Boga nisam mogao ni zahvatiti niti posjedovati. On je raspaljivao moju dušu najjačim željama do te mjere da sam oko podne bio primoran leći u krevet, jer tijelo više nije moglo izdržati ove napadaje ljubavi. Moja je duša kušala prvine ovog budućeg sjedinjenja s Bogom, radilo se o jednoj tako prijatnoj i istovremeno bolnoj blagosti, da me hvatala nesvjestica. Duša moja, kao bačena u peć, ostajala je u najvećem miru, iako je neprestano trpjela.

Cijeli dan moje je pamćenje bilo kao svezano, u stanju pasivnosti, suhoće i neizrecive trpkosti, nesposobno za bilo koju drugu aktivnost, osim za beskrajnu žalost zbog svih mojih grijeha: jedna vrsta nutarnje

ispovijedi u kojoj su mi svi grijesi, jedan za drugim, bili pokazani. Bilo ih je na stotine, na tisuće.

Vidio sam cijeli svoj život, sve do najzabitijeg kutka. sve najmanje nedostatke i najveće grijehe, oklijevanja, samodopadanja i niskosti. I na svaki grijeh moja duša je bila kao zdrobljena. Vikao sam u svojoj nutrini: Bože moj, tako sam se malo brinuo za Tvoju Slavu. Do koje sam mjere gubio tvoju milost? Pa ipak, moja je duša ostajala u velikom, ali jako bolnom miru. Nisam se bojao biti odbačenim od Boga, jer mi se tada činilo da je najvažnija Slava Božja i htio sam ostati u ovom stanju mučenja sve potrebno vrijeme kako bi Bog bio proslavljen. Ova duboka milost nutarnje ispovijedi bila je od nevjerojatno velike koristi za moju dušu. Ovaj doživljaj se dodavao svemu što mi je jučer bilo darovano.

Vjerujem da je Gospodin htio da progresivno po stupnjevima upoznajem ovo stanje, jer u protivnom ljudska narav ovdje dolje na zemlji ne bi to mogla izdržati. Tijekom dana imao sam tjelesne slabosti, jednu za drugom, ali je moja duša bila uronjena u mir i patnju. Bila je živo ražarena željom, vedra i izranjena istovremeno. Svaki pohod Djevice Marije, anđela i svetih me premarao, jer je povećavo moje želje za Bogom kontemplirajući u njima sve što mi je bilo obećano, za čime sam težio svim snagama duše, koje je bila priljubljene uz čistu volju Božju. Bio sam vedro predan u čistu volju Božju, bez žurbe i nestrpljenja, želeći jedino Slavu Božju. To je bila jedina riječ koju sam mogao oblikovati, izgledalo mi je da su mi sve nebeske posjete ponavljale: Slava, slava, slava! Bog je Svetac svetih! Slava, slava, slava!

To je samo uvećavalo moju bol i želju za Bogom, te pojačavalo vanrednu vedrinu koja je doslovno prožimala moju dušu. U najvišem stupnju žeđi za Slavom Božjom vidjeh mog svetog Anđela čuvara, ozbiljnog, jako gorljivog, koji mi dostojanstveno reče:

"Sada kušaš veliku tajnu Čistilišta. Ono što na određeni način čini Čistilište, otajstvo nade. Vedra bol koju osjećaš je ono što nosi duše prema Svevišnjemu: jedno bolno čekanje koje čisti dušu u iščekivanju potpune objave Božje u viđenju licem u lice. Na da se u Čistilištu do kraja pojednostavljuje, te se svodi na krajnje čisto i nesebično isčekivanje Boga, u kojemu nema više ni žurbe ni računice ni nestrpljenja:

čisto čekanje Božjeg časa. O koliko bolno isčekivanje! U ovom savršenom čekanju duša ostaje nepromjenjivo vedra, kao uronjena u bolni mir. Sigurnost vlastitog spasenja sobom nosi goruću želju i plameno isčekivanje koje izjeda.

Stanje Čistilišta je ova savršena nada koja ima samo Boga za svoj cilj i želju za Slavom Božjom. Duše u Čistilištu znaju da je trenutak njihova oslobođenja određen u Božjem Milosrđu, da ga je Božja Pravda odredila na veću slavu Svevišnjega. Upravo zbog toga one su u Božjem miru".

Ponovno se po obećanju koje Gospodin dade mojoj duši nađoh u Čistilištu, u plamenu. Svjestan sam da za ovo iskustvo trebam živo zahvaljivati njegovoj beskrajnoj Ljubavi, i da sam sve proživljavao u mojoj duši, koja je bila u zanosu, van tijela, koje se savijalo pod snagom milosti kojoj se moglo oduprijeti. Poslije ovog trenutka nisam više dolazio k sebi, a moja duša kao iznenada oslobođena vezova tijela, baci se u ocean Božje ljubavi.

PRAKTICIRANJE LJUBAVI U ČISTILIŠTU

Plamen i goruća, ražarena molitva! Do sada sam poznavao uglavnom veliko svijetlo i neizrecivi mir, a sada je moja duša, po Božjoj milosti, uronjena u plamen ljubavi koji izjeda. Moj sveti Anđeo čuvar je tu i ja ga upitah: "Konačno je gotovo, kada ću ući u Nebo?" Nije mi ništa odgovorio, a ja sam uzdahnuo. Svuda oko mene bilo je na tisuće duša, sve zapaljene ljubavlju. Okružuje nas blaga svjetlost i prožima velikom vatrom. Radujem se potpuno, a ona se još više poveća kad mi Anđeo reče:

"Evo Nebeskog Praga, najvišeg nivoa Čistilišta, gdje su duše potpuno uronjene u čistu privlačnost Božje ljubavi. Odvije su najživlje i najjače patnje."

O, radosti! Ovdje se trpi iz ljubavi, trpi se s ljubavlju, jer je tu obećani dar Ljubavi. Nad ovim dušama je veliki svijetli oblak u koji su poneke duše koji puta uzdignute i tada u Čistilištu dolazi do eksplozije radosti

i veselja. Te duše su ulazile u Nebo, bile su uznesene u blaženo gledanje Boga! Ovdje se trpi iz ljubavi i ljubi se ova goruća bol. Duša, sva zanesena ljubavlju, je ljubezno nestrpljiva da vidi Boga, da Ga posjeduje, te vapije i uzdiše iz ljubavi. Ona može samo u gorućoj molitvi iskazati ljubav, djelo milosti, radost slavljenja Božje svetosti, Milosrđe koje ju je spasilo, Pravdu koja ju je očistila. Moja duša nije sposobna do li općenito kušati ovo otajstvo ljubavi u Čistilištu, plamen goruće ljubavi. Anđeo me prosvjetlio i objasnio mi otajstvo velike ljubavi u Čistilištu:

"Svete duše u Čistilištu su uvedene u Božju ljubav i raduju se ovoj beskrajnoj Ljubavi. Potpuno su usmjerene na Boga, savršeno Ga ljube i zahvaljuju mu što su spašene, utvrđene u milosti i što ne mogu više sagriješiti, te osposobljene slaviti Bogu u duhu i istini. Ali u Čistilištu još ostaje želja, koja priječi posjedovanje Ljubavi u punini. U Raju nema više želje, u njemu se posjeduje Ljubav."

Vidim Ljubav koja raspaljuje svete duše: to je Čistilišna Vatra, Božanska Ljubav, koja sve prožima, sve raspaljuje. U Čistilištu se duše predaju Božjoj ljubavi, one su, da tako kažem, ugarak upaljen Božjom Ljubavlju, ali ne izgaraju potpuno tom Ljubavlju. Na određeni način Čistilište je ova ljubav Božja koja izjeda i čini svoje djelo u dušama, koje se njoj predaju. Vidim da duše u Čistilištu ljube Boga i bližnjega savršenije nego li mi to činimo. One ljube Boga više od svega drugoga zbog Boga samoga. U Njemu one nas ljube, jer nas vide u Njemu kao predmet njegove beskrajne Ljubavi. Ljube nas čisto u živom svijetlu istine. Mi na zemlji općenito lakše ljubimo našu braću i Boga u njima, jer smo ograničeni našim slabostima, sklonostima i nedostatcima u vjeri. Zahtjevi ljubavi su drugačiji za nas. Ljubav kojom ljubimo bližnjega trebali bi biti znak i svjedočanstvo ljubavi kojom ljubimo Boga, a ne možemo izmjeriti našu ljubav prema Bogu nego pokazujući našu ljubav prema bližnjemu.

U Čistilištu nalazimo pravu primjenu nauka: "Ljubi Gospodina Boga svoga! Ovo je prva i najveća zapovijed, a druga njoj jednaka je ljubi bližnjega kao samoga sebe".

Duše u Čistilištu se uzajamno ljube u Bogu i nas ljube u Bogu. Usko su s nama sjedinjene zahvaljujući ovoj ljubavi. Kako bi pokazale svoju

ljubav prema Bogu, i drugim dušama u Čistilištu i Vojujućoj Crkvi, one mole: molitva je njihov govor ljubavi. Čistilište je svijet ljubavi. One mole jedne za druge, raduju se videći da neka od njih na kraju svojih muka ulazi u Nebo, mole za pokojne koji dolaze u Čistilište i mole za nas na zemlji, zagovaraju nas u mjeri koju Bog dopusti, te nam pomažu. Molitva duša u Čistilištu je snažna, trajna, zahvalna, ali one ne zadobivaju više zasluga ni za sebe ni za druge duše u Čistilištu.

Čistilište je svijet ljubavi. Zbog toga je ono uređeno u miru, skladu i redu što su plodovi Božje Ljubavi. Duše su potpuno predane u čistu Volju Božju, koja je Volja ljubavi. I zbog ovog Kraljevstva ljubavi u Čistilištu mogu reći da nema veće radosti izuzevši Rajsku sreću od one u Čistilištu. Kontempliram ovaj svijet ljubavi i molitve, svete duše u Čistilištu, prije svega, mole i slave Boga sa zahvalnošću, te u Njemu i njegovoj ljubavi mole za nas. Ove velike istine su mi danas bile pokazane. Došao sam k sebi, tijelo mi bilo shrvano i izmoreno, a duša opojena ljubavlju.

MOLITVA DUŠA U ČISTILIŠTU

Moj Anđeo čuvar došao je blizu mene i ozbiljno mi rekao: "Puno moli za svete duše u Čistilištu, koje toliko mole za vas. One su odveć zaboravljene. Puno osoba zapostavlja obavezu molitve za njih, previše osoba je nezahvalno."

Jednom gestom ruke pokazao mi je u jasnom razumskom viđenju svete duše u Čistilištu uronjene u veliku i trajnu vatru beskrajne Ljubavi. Promatrao sam njihovu molitvu, iako mi nije bilo sve jasno. Ne mogu izreći kako sam to primjećivao. Nikada nisam čuo da duše u Čistilištu mole, mislio sam da trpe svoju muku i ništa drugo.

Naprotiv, njihova molitva je jaka i različita od naše, neusporedivo je ljepša, iskrenija, bogatija ljubavlju i prožeta zajedništvom, jer se u nju ne miješa ništa sjetilnoga kao u našoj molitvi.

Vidio sam ovu molitvu duša u Čistilištu kao jedan izvor, izljev Božanske ljubavi u njima, koja ih potpuna obuhvaća, i iscrpljuje

ljubavlju. One mole istovremeno u velikoj radosti i patnji, to jest u uvjetima koji obilježavaju njihovo stanje. Vjerujem da se može o tome stvoriti neka predodžba čitajući apostola Pavla, gdje govori da kliče od radosti u progonima i kušnjama. Radi se o nečem jako otajstvenom, ali je upravo tako.

Vidio sam da svete duše u Čistilištu trajno, vedro i nesebično mole. Kada po našim molitvama prime udio u Božjoj ljubavi žele je podijeliti s drugima. Nikada ništa ne žele zadržati za sebe, jer na određeni način ne brinu se za sebe nego jedino za Slavu Božju. Slava Božja je rast beskrajne ljubavi u svim dušama, rast Kraljevstva Božjega. One krajnje sažalijevaju druge duše u muci, sve osobe koje su upoznale na zemlji i sve članove Vojujuće Crkve, čije vječno spasenje žarko žele u ljubavi, da bi Bog bio proslavljen. One za to mole. Anđeo mi je zatim govorio o onome što on naziva liturgija duša u Čistilištu:

"Svete duše u Čistilištu su u trajnoj molitvi, sve u njima je molitva, jer su potpuno predane u čistu Volju Božju. One se na poseban način sjedinjuju sa svim liturgijskim slavljima na zemlji, Crkveni blagdani za njih znače određeni ritam, iako ne poznaju više mjeru vremena.

Liturgija duša u Čistilištu se temelji na klanjanju Božjoj Pravdi i Svetosti, dok se sve u Čistilištu povodi i ugleda na liturgijska slavlja Vojujuće Crkve. Njihova molitva je čisto klanjanje sjedinjeno sa slavlje-njem djelovanja milosti. Njihova molitva se trajno podiže pred Presvetoga za spasenje Vojujuće Crkve. One slave Božje Milosrđe.

Duše u Čistilištu mole jedne za druge, ali nikada za same sebe, jer su potpuno uronjene u čistu Volju Božju, i upravo zbog toga, skoro potpuno zaboravljaju na sebe same. Naprotiv, trajno mole za oslobađanje drugih duša, jer gore ljubavlju jedne za druge i za Slavu Božju.

One znaju da svako oslobađanje neke duše iz Čistilišta slavi Boga. Ova proslava Boga je, na određeni način, jedina njihova briga. Slobodne od svih prepreka, sjetilnosti i požude ove svete duše mogu moliti jedne za druge u svijetlu savršene ljubavi. Prigodom nekih blagdana, osobito Presvete Djevice, puno se duša oslobađa i to je prigoda za velike radosti u cijelom Čistilištu. I svaka sv. Misa ovim dušama donosi brojne utjehe, posebno sv. Mise koje se za njih služe. Na poseban način Mise služene 2. studenoga, na Dušni dan. Duše ne prestaju

zahvaljivati Bogu i moliti za one koji za njih mole. One su ustrajne u molitvi Boga za obraćenje i posvećenje svih ljudi, a mogu se obratiti Presvetoj Majci Božjoj i svecima da mole za vas sve koji ste još na zemlji. Ovo je velika molitva duša u Čistilištu, koju hrani plamen Božje ljubavi i smjera samo na Slavu Božju da se širi njegovo Kraljevstvo i da se sve duše spase."

Nakon što mi je Anđeo ovo rekao, sve nestade s mojeg nutarnjeg pogleda, a ja ostadoh u molitvi.

SVIJET MOLITVE

Jutarnja molitva. U živom nutarnjem svjetlu moja duše je pozvana kontemplirati molitvu svetih duša u čistilištu. Vidim ih sve u poniznoj predanosti usredotočene na čistu Volju Božju. Njihova molitva se kao u obliku spirale podiže prema Božjem Prijestolju, kao plamen tamjana, koji ima tri odsjaja boja. Iznenadio sam se zbog toga. Moj Anđeo čuvar, koji je bio blizu mene, reče mi:

"Gledaj, dijete moje, i dobro shvati. Ova slika ti predočava molitvu svetih duša i označava tri njene karakteristike, zbog toga vidiš plamen tamjana triju razičitih boja".

Vidio sam male spirale plamena bijele boje, veće živo crvene i najveće zlatne boje, ali se radilo o samo jednoj vatri. I Anđeo nastavi:

"Molitva duša u čistilištu je savršeno ponizna, predana i zahvalna. To je molitva djelovanja milosti i neprestane Slave Božje Svetosti. Duše su ukorijenjene u ovoj kontemplaciji po temeljnom izboru, znaju da će gledati Boga licem u lice, te ostaju prostrte pred Božjom Svetošću u stavu duboke poniznosti. Znaju da su nedostojne Milosrđa i da trebaju proći bolno čišćenje, koje će ih učiniti sposobnima posjedovati Boga. Sve ovo ih drži u dubokoj poniznosti i one jako ponizno mole".

Promatrao sam duše u Čistilištu, koje izgledaju kao da su propale u svoju bijedu, zbunjene zbog vlastite nedostojnosti pred Božjom Svetošću i velikom Božjom gorućom ljubavi. Nalaze se u jako bolnoj vatri, koja ih drži zarobljenicima i na određeni način ih okružuje, kao

da vatra ograničava i sprečava njihovu normalnu duhovnu aktivnost.

Tada se one krajnje ljupko predaju čistoj Volji Božjoj, u dubokoj poniznosti se podlažu i ona ih sprječava da i najmanjim pogledom duše promatraju sebe. One ne mole za sebe, ispaštaju i mole za druge, a prije svega mole da se Bog proslavi. Vidim ih krajnje postojane, vedre i pune povjerenja, jer su oslobođene svakovrsnih lažnih ograničenja, slobodne od višestrukih sjetilnih prepreka, afektivnih i psiholoških. U njima nema ni straha ni sumnje ni nesigurnosti, nego blagi i slatki mir u sigurnosti da su pozvane prije ili kasnije na vječno blaženstvo, te to prožima njihovu molitvu velikim povjerenjem i snagom. Moj Anđeo mi reče:

"Svete duše u Čistilištu su jake, jer su u miru. Njihovo sjedinjenje sa čistom Voljom Božjom je potpuno i savršeno, te iz njega proizlazi veliko strpljenje i potpuno povjerenje. Njihova molitva je tako puna povjerenja i izražava nadu da će potpuno uživati spasenje, vječno posjedujući Boga, kojega ljube. Ove svete duše još su u tami, ali znaju da su već sigurne od svakoga grijeha i zablude, pa se dakle, nalaze u savršenom povjerenju".

Vidim ih zatim u trajnoj radosti, neizrecivu veselju, koje ih doslovno uzdiže k Bogu velikim poletima ljubavi, koji ih okreću prema svim udovima Crkve. Anđeo mi reče:

"To su poleti zahvalnosti, jer ove svete duše silno kliču od veselja usred najtežih patnji. One su sretne i raduju se vječnom spasenju i trajno zahvaljuju za dar spasenja. Neprestano zahvaljuju Bogu za sve milosti koje im je udijelio u Čistilištu, koje ljube. Njihova spoznaja je šira i potpunija, poznaju neka otajstva koja su za vas još u vjeri, a one ih kušaju i poznaju. Primaju bezbrojne pomoći od cijele Svete Crkve Nebeske kao i Zemaljske, to su učinci nerazdvojnog zajedništva svetih i one slave Svevišnjega trajnim poletima zahvalnosti. Vidiš kako je molitva duša u Čistilištu lijepa, čista, vedra i savršena. U tome su velike radosti Čistilišta, koje nipošto ne isključuju kaznu i muku zadovoljštine, a koje su kao svijetla u noći, svjedočanstava beskrajne Božje ljubavi".

Kontemplirao sam spirale plamena boje zlata, koje se podižu k Prijestolju Božjem i koje iskazuju neprobojnu jakost molitve, koja je

u Čistilištu, cijeli jedan svijet molitve. Ovim svetim dušama molitva je govor ljubavi i one su uronjene u božansku ljubav, goruću Božju Ljubav. Sve nestade s mog nutarnjeg pogleda.

Bože moj, kada bismo mogli tako moliti, istim žarom ljubavi kao svete duše u Čistilištu!

SEDMEROSTRUKI SNOP RADOSTI I VESELJA

Dok sam uvečer molio, vidio sam u nutarnjem viđenju Čistilište u obliku plamenog kruga u kojemu je bilo trajno i intenzivno kretanje.

Viđenje je bilo jasno i potpuno razumsko. Promatrao sam ovaj gorući plameni krug, koji je trajno bio u pokretu, u kojemu bijahu kao uronjene i zatvorene duše. Ipak, bilo je duša koje su iskakale iz njega kao plamene iskre i uzlazile u Nebo u velikom svjetlu, druge su se, naprotiv, kao tamne i ugasnute uzdizale sa zemlje i sjedinjivale sa plamenim krugom, iz kojega su kasnije izlazile svijetle i uzlazile na Nebo.

Vidio sam ovaj plameni krug kao natapan potokom blagog svjetla, koje je, kao blago talasanje, izlazilo iz Euharistijskog Srca Isusova. Ovaj potok mi je bio pokazan kao beskrajna rijeka Božje ljubavi. On je obujmivao krug i prodirao u njega, dakle, u Čistilište, prožimao ga šireći se u sedam rijeka ljubavi, koje su plodna punina Božje ljubavi u Čistilištu.

Vidio sam da je ovaj plamen Božje ljubavi isti onaj koji gori u Čistilištu, ali sam nesposoban to objasniti na lakši način. U samom Čistilištu, koje je stanje u kojemu se nalaze duše, da tako kažem, Božja ljubav koja ih drži u naručju ih čisti, vidio sam rijeke, kao sedmerostruki snop radosti i veselja, koji se trajno premješta. Prizor je bio jako utješan i prekrasan. Shvatio sam na koji su način duše u Čistilištu potpuno uronjene u Božju ljubav, i na koji način se živi radost Božje ljubavi u Čistilištu. Bila mi je pokazana ova velika radost duša u Čistilištu koje su potpuno uronjene u Božju ljubav, beskrajnu Božju ljubav, svjetlo, gorući plamen koji izgara i prosvjetljuje svete duše, čisti ih, a one postaju jedno s njim.

Vidio sam na koji način su svete duše sjedinjene u Božjoj ljubavi. One se nježno međusobno ljube pažljivom samilošću koja ih trajno potiče da mole jedne za druge na najnesebičniji način, te gaje veliku samilost prema onima koje dolaze iz zemaljskog života. Duše na određeni način dijele s drugima zagovor i utjehe koje su njima upućene sa zemlje. Sve to je jako potresno i daje nam primjer kakva treba biti naša bratska ljubav na zemlji. Mogao sam kontemplirati veliku radost duša u Čistilištu u krilu i svjetlu Božje ljubavi.

Prva radost. One više ne sumnjaju niti se boje, ne poznaju više ni tjeskobe ni napasti, budući da su u potpunosti oslobođene, ne samo grijeha, nego i svakog utjecaja grijeha, svake napasti i prilike za grijeh. One su sigurne da više neće uvrijediti Boga, da će Ga slaviti uživajući iskustvo njegove Svetosti, iako u bolnim patnjama njihova stanja, one na određeni način već kušaju svoje spasenje, kušaju njegove prvine. Sve to je razlog njihove velike radosti.

Druga radost. Vidio sam da se ove svete duše blago raduju, da su neizrecivo sretne jer na određeni način posjeduju Boga, kao preko zastora, da Ga spoznaju u brojnim utješnim otajstvima koje sada kušaju, kao na primjer besmrtnost duše, vječni život ili zajedništvo svetih. Ova otajstva se njima na različite načine pokazuju i one mogu, da tako kažem razumjeti ih u njihovoj biti što je njima izvor velike radosti.

Treća radost svetih duša u Čistilištu je primanje pomoći i zagovora Vojujuće Crkve. One se na poseban način priključuju liturgiji Crkve i zadobivaju velike utjehe koje se trajno obnavljaju. One mole savršeno čisto s ispravnom nakanom za obraćenje svih ljudi, njihovo posvećenje, širenje Kraljevstva Božjega i njegove proslave čemu jedino teže. Budući da ove svete duše jedino žele proslaviti Boga, njihova molitva je tako čista i savršena da je jako plodna i učinkovita.

Četvrta radost. I sama radost nade duša u Čistilištu je neizreciva, sreća da su spašene, ali i da više ne mogu griješiti i tako pridonijeti proslavi Boga. One žive takvu nadu da mi to ne možemo ni zamisliti.

Njihova nada je tako vedra, snažna i čista te je neprestani izvor novih radosti, rijeka djelovanja milosti trajno obnavljana. Ove svete duše su uronjene u nadu, i to je njihovo trajno stanje što je njima izvor velike radosti. One već primjećuju ono što znaju da će posjedovati, po Božjem Milosrđu njima iskazanom, i nisu neblagovremeno nestrpljive da to dosegnu. U blagoj radosti usred njihovih muka nadaju se u Bogu.

Peta radost. Vidio sam još jednu lijepu radost duša u Čistilištu: brojni pohodi Presvete Djevice, anđela i svetih uzrokuju, kada to Bog dopusti za njihovu utjehu, ohrabrenje duše, jačaju ih, tješe do konačnog oslobođenja, ili točnije oni ih vode i prate kada dođe čas njihova oslobađanja.

Šesta radost. Ove svete duše u Čistilištu raduju se, jer znaju da su ljubljene, osobno to kušaju, jer zahvalne beskrajnoj Božjoj dobroti odgovaraju na ljubav svim stanovnicima nebeskog Jeruzalema počevši od Marije Kraljice Neba i zemlje. Vidio sam da samo jedan pohod Bezgrešne prosvjetljuje cijelo Čistilište. Sve duše i najzapuštenije, njenim pohodom imaju duhovne koristi i bivaju utješene, bilo jer vide utješenog nekoga među njima, bilo djelovanjem Presvete Djevice, koja im naviješta njihovo buduće oslobođenje.

Sedma radost. Na kraju među svim ovim radostima, posred njih kao u sredini snopa, vidjeh jednu posebnu i općenitiju radost, koja na određeni način sadrži sve druge koje su kao njeno posebno izražavanje: prva radost duša u Čistilištu je potpuno predanje u čistu Volju Božju, one ne žele ništa osim što Bog hoće, to jest da budu posvećene i tako se ostvari čista Volja Božja. Pa to je divno! Bilo mi je pokazano da sve duše u Čistilištu kušaju više ili manje ovu sedmerostruku radost, te da i najmanje sudjelovanje neke duše u jednoj ili drugoj radosti je neusporedivo blaženije i slađe od svega što mi na zemlji možemo upoznati. Najtrajniji i najveći trenutci radost na zemlji su ništa u usporedbi s najmanjom radošću u Čistilištu.

Ovo viđenje je za moju dušu bila velika milost i neizreciva utjeha. Dobro je znati koliko svete duše trpe i ispaštaju, te nas to mora prije svega potaknuti da ih ne zaboravimo, ne zapostavimo i molimo za njih, ali je za nas dobro i korisno upoznati njihove radosti, zahvaliti Bogu za njih i pridonijeti im našim molitvama i zagovorom. Njihova radost je tako čista, nadnaravna i istinska u ovom velikom otajstvu svjetlosti i istine koje je Čistilište, da treba upaliti naša srca ljubavlju i zahvalnošću prema Bogu i dovesti nas do nepokolebive nade. Hoću li ikada moći dovoljno zahvaliti Gospodinu za sve milosti, za sve darove njegove Ljubavi, koje velikodušno udjeljuje mojoj bijedi?

On je htio da naslutim kao odsjaj njegove Ljubavi i njegove beskrajne Dobrote otajstvo Čistilišta, i On uvijek kao brižni Otac bdije da ove nadnaravne stvarnosti kojima želi hraniti naše duše budu predmet postojane i ljubezne kontemplacije, za duhovno obogaćenje i prigoda za molitvu i zahvalu za milosti. Zbog toga On želi da se ove stvari zapišu i budu upoznate. On je stavio na moj put jednog svetog svećenika, izvrsnog oca, prosvijetljenu osobu molitve. Po ovome duhovnom očinstvu, sigurnom i mudrom vodstvu, Bog me htio voditi. On je dopustio, po poslušnosti, da ova velika otajstva Čistilišta budu primljena u molitvi, te da ja sve zapišem, usprkos mojeg oklijevanja. Na to već rado pristajem, jer znam da je na Slavu Božju i dobro duša, pogotovo onih u Čistilištu. Neka ovi tekstovi doprinesu da se više ljube ove duše i više moli za njih. Tada će se izvršiti volja Božja. Upravo zato mi jednoga dana moj Anđeo čuvar poslije teškog i napornog viđenje Čistilišta reče:

"Dijete moje ostani u miru. Trebaš zapisati sve što ti bude pokazano i rečeno. To je na Slavu Božju. Poslušnost to traži, dakle, učini to. Slava Božja to zahtijeva, iako ne razumiješ. Ovi zapisi mogu učiniti puno dobra dušama, mogu potaći na veću molitvu za duše u Čistilištu. Kad bi ti znao da samo jedna duša u Čistilištu bi mogla biti oslobođena zahvaljujući ovim zapisima, ne bi oklijevao. Piši dakle, iz ljubavi i poslušnosti. Sve ovo ti je rečeno za svetu Crkvu, nemoj ljubomorno čuvati, ne zatvaraj ruke nad Božjim darom. Postani malo sredstvo, jednostavni vodovod."

CRKVENA LITURGIJA NADOKNADE

Blagdan je prikazanja Blažene Djevice Marije u hramu. Pred kraj molitve vidim blistavu Presvetu Majku Božju, koja u društvu brojnih anđela silazi s Neba i u velikom svijetlu ide u Čistilište. Ona pruža ruke, kao da nestrpljivo želi vidjeti svoju djecu, koja su u mjestu okajanja. Dva uzvišena anđela joj na određeni način otvaraju put, mislim da je jedan sv. Mihael Arkanđeo, a drugi neki od ostlih arkanđela, ne znam točno koji. Kada se Presveta Djevica ukaza u Čistilištu nasta veliko radosno slavlje. Duše se okreću njoj pjevajući, slave je povjeravaju joj svoje nakane. Moj Anđeo čuvar mi reče:

"Dogodi se da Bog ponekad nekim dušama u Čistilištu udijeli spoznaju o članovima njihove obitelji ili prijateljima koji su na zemlji, spoznaju o njhovim potrebama ili njihove prošnje u obliku molitve. Tada ove svete duše zagovaraju članove svoje obitelji ili prijatelje kod Presvete Djevice, jer znaju da je ona moćna Kraljica i Majka puna ljubavi".

Promatram ovaj svijetli prizor Božjom milošću otkriven mome nutarnjem viđenju. Presveta Djevica dušama u Čistilištu sipa kao biserna blaga, kristalne kapljice, koje proizlaze bilo iz njenih ruku bilo iz njenog majčinskog Srca, blaga koja su i znak beskrajnih utjeha koje Gospodin udjeljuje svetim dušama u Čistilištu, i kojih je On htio da njegova Prečista Majka bude blagajnica i djeliteljica. Vidim Mariju kako pristupa ovoj ili onoj duši, tješi je slatkim riječima, a sve duše oko nje kliču od radosti, veseleći se pohodu kojim ih je njihova Majka udostojala prigodom njenog blagdana, ali i milostima i utjehama koje je Ona isprosila dušama i cijelom Čistilištu. Kraljica Čistilišta punim rukama uzima sve vrste utjehe koje su mi pokazane kao kaplje rose, uzimajući ih iz dvije zlatne škrinje, koje nose anđeli. Moj Anđeo čuvar mi reče:

"To su molitve, zadovoljštine, čini kreposti i pobožnosti, djela i uzdasi ljubavi, koje vi činite za ove svete duše. To je blago vaših molitava i zadovoljština za duše u Čistilištu. Bezgrešna Djevica je čuvarica i trajna djeliteljica tog blaga. Vidiš kako je potrebno moliti! Ove škrinje neprestano trebaju biti pune vaših dobrih djela, molitava i pole-

ta ljubavi za svete duše u Čistilištu".

I sveci koji danas prate Djevicu Mariju idu pohoditi i utješiti neke duše. Tri sveca, jedan Papa, drugi mučenik, a treći je neki mladi klerik, svi sa aureolama od svijetla, pažljivo se prigibaju, neizrecivo nježno nad neke duše, koje tješe i pomažu im u radosti podnositi čistilišne muke. Anđeo čuvar mi objasni:

"Ovi sveci dolaze pomoći i utješiti njihove sinove, koji su u Čistilištu, to jest duše čiji su oni zaštitnici i koje prema njima imaju posebnu pobožnost. Crkva danas slavi njihov spomendan i tom prigodom oni dolaze posjetiti i utješiti svete duše u Čistilištu".

Zatim sve nestade iz moga nutarnjeg viđenja. Bio sam jako radostan. Malo zatim, vrijeme je za svetu Misu, tijekom koje vidim ponovno, svećenika i oltar u velikom svjetlu, i više duša iz Čistilišta koje se u molitvi pridružuju, te dobivaju brojne milosti. Anđeo mi tada reče:

"Vidiš dijete moje, svete duše iz Čistilišta se pridružuju liturgiji Svete Crkve, njenim blagdanima, slavljima i molitvama. U Čistilištu postoji kao neka velika liturgija, koja je usko povezana s onom na zemlji, upravo kao što je liturgija na zemlji usmjerena na nebesku liturgiju. Liturgija u Čistilištu je prije svega klanjanja i nadoknade. Kraljica Svemira dođe utješiti svete duše prigodom svakog njenog blagdana, a pogotovo kad Crkva slavi svetkovinu Bezgrešnog Začeća i Slavnog Uznesenja dušom i tijelom Marije na Nebo. Svaki dan oni sveci čiji spomendan Crkva slavi, idu u Čistilište da pomognu svim njihovim sinovima, koji još trpe. Svaki dan anđeli Svevišnjega idu u Čistilište kao vjesnici Božje ljubavi svetim dušama u Čistilištu.

Najveći blagdan Čistilišta je 2. studeni, Dušni dan. Duše primaju ogromne utjehe i odjeci ovog velikog blagdana dolaze sve do Velikog Čistilišta. Cijela sveta Crkva je tada s njima sjedinjena u velikoj zagovornoj molitvi za sve duše u Čistilištu, i sve primaju dobročinstva milosti taj dan, pa i najzapuštenije u Velikom Čistilištu, to je veliko otajstvo zajedništva svetih."

Pred kraj sv. Mise, u trenutku zahvale, vidio sam brojne duše kako se uzdižu u Nebesku Slavu. Vode ih njihovi anđeli čuvari i brojni sveci. Presveta Djevica ih prihvaća pred Prijestoljem Božjim i na određeni način ih uvodi u Nebo, otvarajući im vrata. Vrata nebeska, moli za nas!

Među dušama je jedan svećenik kojemu anđeli s poštovanjem daju misnicu i štolu zlatom otkanu. Njegov Anđeo čuvar je išao pred njim držeći buket ljiljana u desnoj ruci, a grančicu s crvenim ružama u lijevoj. Ignacije Lojolski prvi pozdravlja ovog svećenika, zatim dolaze svi osvijetljeni nebeskom slavom. Luđi Gonzaga je malo dalje, apostoli Petar i Pavao, papa Pio XII i Tereza Avilska. Svi vode ovog svećenika do Djevice Marije. Ona mu, smiješeći se, širi ruke, a on podignu lice k njoj i govori joj o nekom drugom svećeniku koji je ostao u Čistilištu, na kraju svi ulaze u Nebesko blaženstvo. Svećenik, koji je ostao u Čistilištu, Nebeskom Pragu, približi mi se i reče:

"Sine moj hoćeš li moliti za mene? Onaj koji je otišao k Bogu u pratnji svetaca kojima je bio posebno pobožan je moj brat. Braća smo, skupa smo se posvetili služenju Bogu. On je umro prije mene, a zatim smo se susreli ovdje danas."

Ovaj sveti svećenik ozarena lica, podrhtavajući od radosti mi reče: "Koliko smo sretni kad netko od nas ode u Nebo! To je navještaj našeg budućeg oslobođenja. A ja sam još sretniji, jer se radi o mome bratu. On će se u Nebu moliti za mene."

Divnih li riječi! Obećao sam svećeniku da ću se moliti za njega, da ga neću zaboraviti, a on kao zaključak doda: "Neprestani su pokreti svaki dan. Neprestano jedne duše dolaze u Čistilište a druge odlaze u Nebo, posebno za velike crkvene blagdane i subotom, jer je to Marijin dan, dan naše Majke i Gospodarice. Ovdje je sve milost i liturgija zadovoljštine i nadoknade za sve grijehe koje smo učinili u prošlosti. Velika liturgija ljubavi u zajedništvu s onom na Zemlji i u Nebu."

Zatim svega nestade iz mog unutarnjeg pogleda. Moj Anđeo me blagoslovi. Ja ostadoh u molitvi i sa slatkim mirom u duši.

U JEDINSTVU MISTIČNOGA TIJELA

Blagdan prikazanja Djevice Marije u hramu. Poslije sv. Mise, za vrijeme molitve, vidio sam kako se roj iskri i zvijezda podiže iz tamnog zdenaca prema Nebu u velikom sjaju i sjedinjuje se s njime. Moj Anđeo mi je objasnio da su to duše, koje je Marija danas oslobodila iz Čistilišta. Zatim sam vidio Presvetu Djevicu u svjetlom okruženju s desnom rukom podignutom prema Nebu, a lijevom spuštenom prema Čistilištu. Kristova Krv iz njegova probodenog Srca kao rijeka života se prelijevala u Marijino Srce, te iz njega u obliku kiše preko njene lijeve ruke padala po Čistilištu. Kontemplirao sam Mariju dok je molila za duše u Čistilištu na isti način na koji su i sveci molili za njih, to jest čineći da na njima svojstven način duše osjete privlačnost ljubavi koju Presveto Trojstvo ima prema njima. U slavi svetaca koji ih pohode i tješe, duše u Čistilištu vide ono za čim teže i na što su pozvane snažnom privlačnošću Božje ljubavi.

Bilo mi je pokazano da ove svete duše, bez napora razmišljanja, vide u jasnom intelektualnom viđenju Božje savršenstvo i njegovu beskrajnu dobrotu, koji su za njih kao snažni magnet. Privučene su velikim zanosom prema Bogu, kojega žele u patnji, ali Ga još ne posjeduju.

Ovaj polet je spriječen, prekinut i zakočen preprekama duga i posljedica grijeha koji su još u njima. I od tuda dolazi njihova muka ljubavi i patnje koje proizlaze iz želje za Bogom, koje su kao užasna glad i žeđ, ili kao goruća muka ljubavi u potpunoj podložnosti čistoj Volji Božjoj.

Da, jer ove svete duše iako su gladne Boga, gore jedva podnošljivom željom da udovolje zahtjevima Božje Pravde, te proslave njegove Svetosti. Radi se o uistinu bolnom stanju, i one blago uzdišu:

"Dokle ćeš Gospodine skrivati lice svoje? Pomozi nam Bože, naše spasenje, na slavu imena svoga." (Usp. Ps 13,1: 79, 9)

Kušao sam ovu mističnu glad lišenosti Boga koju ništa, apsolutno ništa ne može zasititi. To je goruća želja koja malo po malo sve više trga i razdire dušu, povećava se bilo zbog sjećanja na Boga u kojega se vjerovalo na zemlji i koga se nazrelo u njegovoj Slavi u trenutku posebnoga suda, bilo zbog blizine oslobađanja. Skupa sa ovom užasnom mukom, patnja sjetila čiji se intenzitet i način mijenjaju

uzrokuju nevjerojatno trpljenje iz ljubavi, trpljenje nadoknade, ali ne zasluge, strogo odmjereno trpljenje, jer Čistilište je Kraljevstvo Božje Pravde, ne manje nego li njegova Milosrđa.

Moj Anđeo čuvar mi je rekao da Presveta Djevica potiče moliti za duše u Čistilištu. Ona hoće da mi ovdje dolje molimo za ove svete duše, vježbajući se u ljubavi. Prije drugog svjetskog rata ukazala se u Heedeu, u Njemačkoj, kao Kraljica svemira i Gospodarica duša u Čistilištu. Anđeo mi je kazao da su ova ukazanja autentična i da mogu to napisati, jer je hijerarhija sklona priznanju i još nije nikada bio izrečen negativan sud o ovim događajima. On mi je rekao da su ova ukazanja bila jako važna, jer se Marija ukazala s djetetom Isusom na rukama, a baš tako Ona često silazi u Čistilište i pohodi duše koje trpe.

Presveta Djevica je ona koja donosi Isusa i njima ga daje. Ona je Majka i Djeliteljica spasenja i svjetla. Vidio sam u ovim prigodama, Presvetu Djevicu kako silazi u Čistilište. Duše u Čistilištu ne vide dijete Isusa, ali Ga kontempliraju u Mariji, osjete njegovu prisutnost koja ih potakne da gore željom za sjedinjenjem u ljubavi.

Majka Božja pohodi Čistilište kad se slave njeni blagdani i svake subote, izuzev u došašću i korizmi. Ona zadobije oslobođenje brojnih duša iz Čistilišta prigodom nekih njenih blagdana, a pogotovu za Bezgrešno začeće, Uznesenje na Nebo i dan kad je Crkva slavi kao Majku Božju. I na Božić brojne duše budu pripuštene blaženom gledanju Boga. Presveta Djevica tješi i hrabri duše u Čistilištu.

Vjerujem da Ona u biti ne voli Čistilište, i kad bi mogla ispraznila bi ga u jedan čas, upravo zato moli da joj pomognemo našim molitvama za duše u Čistilištu. Anđeo mi je rekao da su ukazanja u Heddeu u Njemačkoj bila zbog blizine rata kojega je Njemačka ubrzo započela.

Marija je htjela privući pažnju i pobuditi svijest vjernika o Čistili-štu, kako bi se svaka vjerna duša mogla sjetiti njenih riječi i moliti za milijune i milijune vojnika i civila koji će poginuti u ratu. Isto tako, ukazala se kao Kraljica svemira da pokaže da je po Božjoj Volji primila gospodstvo nad Nebom, Čistilištem, cijelom Zemljom i svim narodima koji su ubrzo međusobno zaratili.

MARIJA ZAGOVARA

Našao sam malo vremena da prikažem svoje molitve Djevici prigodom njezinoga blagdana kojega sutra slavimo. U crkvi, na koljenima, pred njenim kipom u dnu svetišta krajnje spontano govorio sam joj kao sin majci i to me odmah ispunilo radošću. Nije se radilo o monologu, jer, iako nisam čuo Marijin glas niti njen odgovor, onaj tko moli može biti siguran da ga Ona sluša i da mu odgovara. Ona, Majka lijepe ljubavi, govori duši bez riječi, na beskrajno blag, osjećajan i skrovit način.

Bio sam sav obuzet tim nutarnjim razgovorom, kad u živom svjetlu nekoliko metara ispred mene vidjeh dojmljivu sliku: Isusa na Križu, s mlazovima krvi koja je izlazila iz njegovih svetih Rana, pogotovo Rane Presvetog Srca. Sva ova Predragocijena Krv kao neka nabujala rijeka se trajno slijevala u Prežalosno i Bezgrešno Srce Marijino.

Presveta Djevica odjevena u svjetlo i okrunjena zvijezdama stajala je pod Križem podižući ruke prema Nebu u stavu zagovora, molila je u tišini, žalosna i ozbiljna lica.

Vidio sam kako se Krv Isusova slijeva u Srce Marijino, a da se nije gubila ni jedna njena kaplja, ni jedan atom. Iz njenog majčinskog Srca ona se dijelila u dvije velike rijeke. Jedna rijeka se slijevala na nas na zemlji, na cijelo čovječanstvo, a druga na blaži način je u obliku obline i osvježavajuće kiše padala na Čistilište. Ovo viđenje me neizrecivo obradovalo, a moj Anđeo mi reče: "Marija zagovara."

Zatim sam vidio drugu sliku. Presveta Djevica je stajala pred Prijestoljem Božjim okružena plamenim oblakom. Vidio sam samo sjaj vatre, a znao sam da ona prikriva Prijestolje Božje. Marija je podizala desnu ruku prema Bogu, a lijevu spuštala okrenutu k nama. Sa zemlje anđeli su donosili milijune zrnaca čistog tamjana i stavljali ga u lijevu ruku Bezgrešne Djevice. Ona ih je primala i stavljala u svoje Srce koje mi je izgledalo kao goruća gora čistog tamjana. Njeno majčinsko Srce je bilo kao plamena peć gdje je tamjan stalno gorio, ali nikada nije izgarao niti se smanjivao, i podizao se u obliku spiralnog dima prema Božjem Prijestolju. Zrnca tamjana, koja su anđeli donosili sa zemlje, a predstavljaju naše molitve i klanjanja završavala su u

njenom majčinskom Srcu i tu su bila spaljena u njemu i s njim, u plamenu goruće i vječne peći ljubavi, koja je Euharistijsko Srce Isusovo, čisti žar ljubavi.

A s Božjeg Prijestolja se širila obilna kiša svjetla i slijevala se u desnu Marijinu ruku, a iz ruke u njeno Bezgrešno Srce. To svjetlo bi tada bilo ublaženo i prelijevano, nešto nalik svjetlu sunaca koje duga ublaži i prelije u više boja, a zatim se širilo zemljom kao široka rijeka od svjetla koja je natapala svetu Crkvu i kao lagana rosa padala u svaku dušu. Dio svjetla je bio usmjeren prema Čistilištu, osvjetljujući svaku svetu dušu koja je bila u njemu i kao mirisni osvježavajući val donosilo je mnogo utjehe i olakšanja svetim dušama. Ovo su sve milosti koje nam Gospodin daje po Prežalosnom i Bezgrešnom Srcu Marijinom. Anđeo mi još jedanput reče: "Marija zagovara."

Na kraju vidio sam Presvetu Djevicu kako sjedi za stolom koji je bio prekriven stoljnjakom bez mrlje. Ona je pokazivala svoje Srce kao prečistu zlatnu posudu punu slatkog nektara. Pozivala je svaku dušu, bilo da je ona u Čistilištu ili na zemlji, za stol i davala joj piti od ovog dragocjenog napitka. Duša zatim, zasićena je mogla nositi ovaj napitak drugim osobama i voditi ih stolu. U zanosu mi je bilo pokazano značenje zajedništva. Ono je dar koji proizlazi iz Euharistijskog Srca Isusova kao iz živog izvora, koji se nama daruje po Djevici Mariji. Posrednici svih milosti. Anđeo mi reče treći puta: "Marija zagovara!"

Zatim nestade svega s mojeg nutarnjeg pogleda. S velikom radošću sam završio molitvu i razgovor sa Djevicom Marijom, našom ljubeznom Majkom.

POKAZNICA ISTINE

Na kraju molitve vidio sam Presvetu Djevicu obasjanu svjetlom s rukama uzdignutim prema Nebu. Njeno Srce je sjalo svjetlošću. Bujica svjetla je izlazila iz njenog majčinskog Srca i prelijevala se kao tri rijeke u Čistilište. Siromašne duše su na njima gasile žeđ i prale se. Dobro sam razumio simboliku. Duše u Čistilištu su imale različite stavove i to me je iznenadilo: iz prve čiste rijeke su pili, u drugoj se prali, a na vodama treće rijeke su se ogledali kao u zrcalu i to me iznenadilo. Anđeo mi se ukaza u nutarnjem viđenju i reče mi:

"Ove svete duše nisu samodopadne u sebi, nego kontempliraju Prežalosno i Bezgrešno Srce Marijino, sliku Božje Svetosti. Kad se ogledaju u vodi koja ističe iz tog ljubeznog Srca vide sebe onakvima kakve jesu, još opterećene posljedicama grijeha i potrebne ispaštanja. Ove tri rijeke su slika. Bezgrešna Djevica je Pokaznica Istine i duše u Čistilištu to znaju. One u Mariji urone u Istinu, gase žeđ Istinom i kontempliraju Istinu. Ovo su najveće utjehe koje duše primaju u Čistilištu: One u Bezgrešnoj Mariji kontempliraju Vječnu Istinu. Ova trostruka rijeka, koja proizlazi iz Srca naše Kraljice izvire iz Euharistiskoga Srca Isusova, koje je Vječna Istina, a Marija je Posrednica. Vi to ne poznajete dovoljno, ali svete duše u Čistilištu, koje su prosjaci ljubavi žedni istine, to znaju jako dobro. One u Marijinom Srcu otvorenom nad cijelom Crkvom, koje vi često zapostavljate, kontempliraju dar beskrajne ljubavi".

Duša se moja čudila. Gledao sam Presvetu Djevicu i radovao se promatrajući je, a Ona podignutih ruku, bez prestanka je zagovarala svu svoju djecu. Ah, ovdje dolje na zemlji mi zapostavljamo Majku, koja nam je darovana. Anđeo zaključi:

"Marija vam daruje Isusa. Prečesto se vi smatrate dovoljno bogatima, jer ste puni samih sebe i ne mislite nimalo na dar koji vam je darovan, a to je Majka Marija. Svete duše u Čistilištu koje su u tolikoj potrebi i odvojene od samih sebe, beskrajno zahvalne primaju Isusov dar u Mariji." Na kraju, dok su anđeli u nebeskom skladu pjevali, sve nestade s mog nutarnjeg pogleda, a ja sam molio: "O, Isuse, koji živiš u Mariji, spasi nas!"

BLAGAJNICA I DJELITELJICA MILOSTI

Danas sam vidio nešto jako utješno. Presveta Djevica prolazi svijetom i kuca na sva vrata srdaca svoje djece. Nekada je dobro prihvaćena i daju joj cvijeće, svijeće, suze, molitve, ali ponekad, nažalost često ne želimo je primiti, ili smo zaspali, dok Ona neupadljivo i tiho kuca na naša vrata. Ona ne pruža ruke nego otvori svoje Srce koje je ispunjeno tisućama darova ljubavi za nas i koje prima sve što joj darujemo. Njeno Srce je često ranjeno našim grijesima i slabostima.

Vidio sam Djevicu Mariju kako hodi skupljajući u svoje Bezgrešno Srce sve naše darove. Ona zatim dolazi pred Prijestolje Presvetoga Trojstva i pokazuje svoje Srce puno onoga što smo joj prikazali. Tada Isus to prima dajući novi veliki dar Marijinom Srcu. Isusov dar Marijinom Srcu su Krv i voda koji su tekli iz njegova probodenoga Božanskoga Srca. Onda Marija sa Srcem prepunim božanskih darova Krvi i vode kreće u Čistilište nad kojim otvori svoje majčinsko Srce. Krvi i voda koje je u Njega stavio Isus izlijevaju se nad Čistilištem kao dobrohotna kiša. Marija doda svoje suze i svoju ljubav, a duše primaju ogromne utjehe.

Zatim Presveta Djevica napušta Čistilište. Njeno Srce je prepuno zahvalnosti i molitava duša koje trpe u Čistilištu i Ona ponovno stupa pred Isusa. On prima te molitve i uzvraća ponovno darom Krvi i vode. Tada se Marija vrati na zemlju Vojujućoj Crkvi, koja smo mi, i nad nama izlijeva Isusovu Krv i vodu. Zatim prolazi cijelom zemljom i traži molitve, zagovor i dobra djela koja će prikazati svome Božanskom Sinu i preobraziti ih u utjehe i milosti za svete duše u Čistilištu. Ovo viđenje me neizrecivo obradovalo. Naravno da se radi o slici, ali kako je lijepa! Anđeo čuvar mi se ukaza i reče:

"Vidiš kako vas naša Kraljica ljubi. Ona je Blagajnica i Djeliteljica milosti, velika Posrednica milosti. Nikada ništa joj ne odbij. Ona sve što joj prikažete i posvetite preobrazi u blago za svetu Crkvu, korisno cijeloj Crkvi, a vama se pretvara u dar ljubavi. U Crkvi se neprestano događa razmjena ljubavi između Neba, Čistilišta i zemlje. Presveta Djevica se djelatno zauzima u ovoj razmjeni ljubavi. U njoj sudjeluju sveci i mi anđeli s našom Gospodaricom. Ona sve sjedinjuje jer je

Posrednica ljubavi. Razumjeti ćete ovo u Nebu, ali trebate to živjeti već ovdje na zemlji."

Sav blistav Anđeo nestade u božanskom svjetlu, a ja sam ostao u molitvi.

POŽURITI TRENUTAK SUSRETA

Na kraju molitve Anđeo čuvar mi se ukaza u unutarnjem viđenju i ozbiljno mi reče: "Vrijeme koje vam je darovano na zemlji treba vam poslužiti da se pripravite za susret s Bogom, vašim Ocem. Kada biste ovo uistinu razumjeli Čistilište ne bi postojalo, jer bi duše sve učinile da budu spremne za trenutak ovog susreta."

Ali Gospodin poznaje naše slabosti, stvorio je Čistilište jer nas želi spasiti. Odgovarajući na primjedbe koje sam izricao Anđeo nastavi:

"Čistilište je remek djelo Božjeg Milosrđa. Ali kad bi se duše uistinu trudile ne bi im trebala ova dodatna milost i Čistilišta bi nestalo zbog toga što ga ne bi trebalo. Duše same produljuju potrebu Čistilišta, jer nisu spremne u trenutku susreta. Kada biste na kraju vašega života došli čisti od svakoga grijeha i na zemlji zadovoljili za sve grijehe, Čistilište više ne bi postojalo, jer biste išli ravno u Raj.

Bog nas poznaje i dobro zna da će, nažalost, uvijek na zemlji biti siromašnih grešnika. Anđeo ponovno progovori:

"Trebali biste se potruditi na sve načine da izbjegnete Čistilište i da poslije smrti idete ravno u Nebo. Da znate što je Čistilište, sve biste učinili da ga izbjegnete, znali biste iskoristiti vrijeme koje vam je darovano i požuriti ljubavlju trenutak susreta s Bogom.

Tada sam upitao Anđela što treba činiti da se ubrza susret s Bogom na način da se izbjegne Čistilište poslije smrti. On mi objasni:

"Treba ljubiti i predati se potpuno Božjoj ljubavi, treba dopustiti da nas Ljubav preobrazi tako da postanemo instrumenti Ljubavi. Znaš li kako se dolazi do toga? Predajući se u čistu Volju Božju, trudeći se u svemu udovoljiti zahtjevima čiste Volje Božje koja je Ljubav. To je savršenstvo koje se od vas traži i na koje kad biste gledali, radili biste

samo za jednu stvar: Slavu Božju koja je Ljubav. Slava Presvetog Trojstva treba biti vaša jedina briga. Trebate sjediniti sav vaš život u ljubavi s tim ciljem. Cijeli vaš život treba biti posvećen Božjoj ljubavi, te usmjeren i u najmanjim aspektima na Slavu Božju. Za to trebate više moliti nego o tome govoriti, djelovati u ljubavi više nego deklarirati, ukorijeniti se u šutnji i poniznosti, kako bi rasle vjera i nada. Treba promatrati samo Boga i u drugima gledati Boga, te doći do potpunog zaborava samog sebe i zadobiti milost da se radi uvijek u svjetlu vjere, dinamizmu ljubavi i mjeri nade.

Znaš li koja je jedna od najvećih pogrešaka nekih duša? One bi htjele pod svaku cijenu izbjeći Čistilište. Ponekad smjelo i nepromišljeno tvrde da će sve učiniti da idu ravno u Nebo. Ali one su gonjene strahom više nego poticane ljubavlju, djeluju više zbog sebe nego li u perspektivi Slave Božje. Shvati dobro što ti govorim: **jedini način da se ne ide u Čistilište nije činiti sve ga se izbjegne, nego činiti sve da se ide ravno u Raj, radeći neumorno na vlastitom savršenstvu i spasenju, predajući se potpuno beskrajnoj Božjoj Ljubavi, suobličavajući se u svemu njenim zahtjevima i nemajući pred očima drugo do li Slave Božje, sve drugo je obesnaženo ispraznošću.**"

Sve ovo je bilo izrečeno ozbiljno, tvrdo i djelomično je teško za shvatiti, tako da sam pitao svoga Anđela Čuvara da mi objasni, pogotovo što to znači da trebamo djelovati po mjeri nade. On mi dade slijedeće objašnjenje:

"Duša koja djeluje po mjeri nade je ona čija nada je jedino Bog. Nada je ponizno i puno povjerenja iščekivanje vječnog posjedovanja Boga.

Ova nada je odmjerena kad se vrši na jednostavan, vedar, istinit i djelatan način. Ona odvaja dušu od zemaljskih dobara, svih ispraznih naslada i zadovoljština. Ona budi u duši veliku želju za svetošću i raste u sinovskom pouzdanju prema Bogu tijekom vašeg zemaljskog života u ustrajnosti do kraja na času smrti. Ima duša koje misle da žive u nadi, a padaju u preuzetnost ili se gube u ispraznim snovima, pogotovu onima koji se odnose na zadnje stvari vjere."

S radošću i u miru sam primio ovu pouku. Bio sam zahvalan Gospodinu za tolike milosti. Nakon što mi je ovo objasnio, Anđeo mi

reče: "Kad razmišljate o zadnjim stvarima često gubite vrijeme u besplodnim diskusijama, smjelim umovanjima ili lažnim skučenim razmišljanjima, te ispraznom govoru. Kad se govori o ovoj temi treba biti krajnje obazriv, često se daje previše važnosti mašti koja zamišlja Nebo, Čistilište i Pakao kao da se radi o scenariju kazališta. Vi ne možete znati što je Čistilište. Bolje je ostati dulje na zemlji i trpjeti u ljubavi i predanju najgora zla, nego li biti samo jedan sat u Čistilištu.

Sat u Čistilištu je strašan, puno duži od godine najvećih trpljenja na zemlji. Najveće boli u vašem životu na zemlji su kao melem u odnosu na patnje koje trpe svete duše u Čistilištu. Da, patnje u Čistilištu su strašne, neusporedivo veće od svega što možete pretrpjeti na zemlji. One se ne mogu usporediti, jer pripadaju dvjema različitim stvarnostima. A promisli da većina duša mora ostati 30 ili 40 godina u Čistilištu. Shvati koliko je potrebno moliti za njih."

Anđeo zašuti i nestade iz mojeg nutarnjeg viđenja.

NE BUDITE ZNATIŽELJNI

Ne budite znatiželjni. Te mi riječi reče jedna duša na kraju duge pouke koju mi je dala po dopuštenju Božjem. Ta je duša dugo trpjela u Čistilištu zbog teških grijeha, a dobila je dopuštenje da mi se više puta ukaže i zamoli me da molim za njezino oslobođenje. Evo što mi je još rekla:

"Ne nastojte istraživati putove Božje Pravde. Previše ljudi se pita o broju izabranih i tako kreću krivim putem. Božji sud se ne može usporediti s ljudskim sudom i mnogi će se iznenaditi na Zadnjem sudu kada vide spašene duše koje su po pogrešnoj ideji Božje Pravde već smatrale osuđenima, dok će vidjeti proklete duše koje su ponekad smatrali svetima! Ne budite znatiželjni, već se molite za nas koji toliko trebamo vaše molitve, vašu ljubav i sve oproste koje nam možete izmoliti. Dobro zapamti što sam ti rekla i po tome se ravnaj: zbog velikog Božjeg Milosrđa svakako ima više spašenih duša od onih koje propadaju za vječnost. No, trebate uvijek moliti za duše u Čistilištu,

bez obzira na kakvom glasu pobožnosti ili čak svetosti netko umre.

Možete biti sigurni samo da je duša koja je proglašena blaženom u Nebu. Za sve druge duše, pa čak i za brojne sluge Božje nema općeg pravila. Mnogi su još u Čistilištu i trpe užasne muke. Ne može se smijati Božjoj Pravdi. Stoga, koliko ti Gospodin dopusti ne oklijevaj moliti za duše osoba za koje je započet postupak proglašenja blaženim. Mnoge su među nama i utješit će se pomoću vaših molitava. Neka bude hvaljen Isus Krist, naš slatki Spasitelj!"

Nakon ovog zaziva duša nestade iz mog viđenja. Ostao sam malo žalostan, ali sam se brzo pribrao razmišljajući o onome što mi je rekla. U svem što se događa najvažnije je moliti s pouzdanjem, bez da nastojimo saznati nešto ili još gore bilo što si zamišljati. Tog istog dana vidio sam mnogo duša koje su umirale i uzlazile u vječnosti; većina njih je išla u Čistilište, ali na žalost mnoge su padale u ponore vječnog prokletstva. Neću o tome ništa govoriti, jer strašna stvarnost Pakla ostaje velika Božja tajna. Vidio sam veliki broj duša, kao kaplje obline kiše, i među tisućama samo jedna je direktno ušla u Raj. Bila je to duša nekog djeteta sva sjajna koje je moralo umrijeti u dobi od 2 ili 3 godine. Njezin Anđeo čuvar ju je nosio na rukama uzlazeći u Nebo ostavljao je za sobom dugi svijetli trag. Bilo je na tisuće djece koja su, iako jako mlada, morala proći kroz Čistilište, samo su ga se doticali, no ipak su morali proći krozanj. Vidio sam brojnu nekrštenu novorođenčad, koja su kao anđelčići ulazili u Limb.

Među dušama koje sam gledao kako odlaze u Čistilište vidio sam osobe uistinu svake dobi i položaja: vrlo malu djecu, do pet godina starosti i manje, mlade, odrasle i starce. Među njima sam vidio svećenike, redovnike, redovnice, političare, radnike, umjetnike, bogataše, siromahe, osobe svakog položaja. Potresan prozor. Vidio sam u Čistilištu razne članove moje obitelji. Vidio sam razne osobe koje sam upoznao u prošlosti, one koje su mi prouzrokovale velika trpljenja i to mi je uzrokovalo veliku bol, a u nekim slučajevima i veliku utjehu. Božji putovi su neistraživi. Često se varamo kad želimo unaprijed smjelo suditi vječnu sudbinu osoba koje smo dobro poznavali. Božji sudovi se ne mogu usporediti s našima, jer On sudi po svojoj beskrajnoj Mudrosti, a mi po našem ljudskom viđenju, koje je

dosta ograničeno.

Pokazano mi je da su neki, koji su zvanično proglašeni svecima prošli kroz Čistilište, dok sam doživio veliku radost upoznajući druge koji su ravno otišli u Raj, no ti su uistinu rjeđi od prvih, i često se varamo kad mislimo da je Božje Milosrđe neka vrsta očinske osjetljivosti koja u svemu traži izlike i opravdanja. Uistinu ne, to nije tako. Molitva, molitva, molitva,...

"Gospodine prosvijetli moju dušu, vodi me u svojoj svetoj Volji. O, Marijo, nauči me slaviti Presveto Trojstvo!"

OSOBE SVAKE DOBI I POLOŽAJA

Imao sam milost da sam mogao posvetiti nekoliko trenutaka tijekom jutra molitvi za duše u Čistilištu. Upravo sam završavao molitvu svete Krunice, kad u živom svjetlu vidjeh moga Anđela čuvara. Bio mi je blizu. On uze blagoslovljene vode i dade mi je. Poškropio sam tom vodom onu čudnu svjetlost, koja se otvori i vidjeh da to bijaše Čistilište. Radilo se o beskrajnom prostoru bez granica, samo Križ je prelazio preko njega. Vidio sam na tisuće duša uronjene u boli trpljenja, u plamen Božje ljubavi koji bijaše kao žar kojemu samo krv Janjetova može ublažiti vrućinu, te donijeti utjehu i olakšanje siromašnim dušama. Anđeo mi reče:

"Prikazujući svete Mise najbolje se pomaže dušama u Čistilištu. Stoga i postoji u kanonu sjećanje na pokojne, te se tako naglašava jedinstvo cijelog Mističnog tijela i poziva vas se na molitvu za njih. To je dužnost svećenika, ali i vjernika. Duše u Čistilištu imaju pravo na vašu molitvu, kako liturgijsku tako i privatnu. Tako je sam Gospodin Bog htio i ustanovio."

Ponovno sam vidio Čistilište, tisuće i tisuće duša. Vidio sam ljude svih klasa i naroda iz svake povijesne dobi i svakog uzrasta. Vidio sam velikane ovoga svijeta i siromašne (ne ponizne, nego socijalno siromašne, jer u Čistilištu nema nadnaravno poniznih). Vidio sam djecu i mladež, muževe i žene, starce, redovnike i redovnice, kraljeve, seljake,

radnike, bogataše i siromahe, biskupe, čak i pape. kao i javne službenike, profesore...itd. Jako sam se prestrašio zbog tog viđenja i strašno začudio. A u meni bijedniku se rodila velika želja da molim za te siromašne duše. Shvatio sam da upravo to traži Gospodin i da mi je zbog toga i dao da imam ova viđenja: molitva za duše u Čistilištu i ubrzati trenutak njihova oslobođenja. Tada sve nestade iz mojeg viđenja.

DUŠE KOJE PRUŽAJU RUKE

Sveta Misa je za mene bila izvor velikih milosti. Cijeli dan je prolazio u jednom živom i blagom nutarnjem svjetlu, koje je očima moje duše otvaralo pogled u nevidljivi nadnaravni svijet. Bilo gdje da sam išao vidio sam veliki broj duša iz Čistilišta, dolazile su u tišini, većinom su bile okružene nekom vrstom magle boje pepela. uzdišući su pružale ruke bolno i tiho pozivajući na molitvu za njih. kao da su prosile našu molitvu. Koji potresni simbolizam. Prikazao sam za njih sve što sam danas radio.

Za vrijeme Križnoga puta, koji sam za njih molio, stajale su iza mene gurajući se u masi, i vidio sam kao neki roj svjetlećih kapljica koje su na neki određeni način proizlazile iz molitve i padale na ove svete duše kao lagana osvježavajuća kišica. Kad sam zazivao Gospodina na poseban način sam Ga molio da nad ovim dušama obnovi obilni i životvorni izljev svoje Predragocijene Krvi. U više navrata sam vidio dvostruku rijeku Krvi koja je izlazila iz Rane Srca raspetoga Isusa koji je gorio ljubavlju, ili točnije sva njegova Krv se izlijevala kao jedan rijeka, a onda se dijelila u dva rukavca. Prvi je napajao Vojujuću Crkvu na zemlji, dok je drugi u obliku oblaka lebdio nad Čistilištem. Kad sam prikazivao Ocu Isusovu Otkupiteljsku Krv, kao neka padalina od svjetla izlijevala se na svete duše u Čistilištu. a one su je primale kao dobrodošlu kišu. slično kao osobe koje bi u pustinji doživjele osvježavajuću kišu.

Kasno poslijepodne ušao sam u jednu Crkvu. uzeo blagoslovljene

vode i bacio u zrak, kako je to običaj u nekim mjestima, i kazao Gospodinu: "Bože moj, neka ova sveta voda bude namijenjena za duše u Čistilištu". Upravo tada se na podu gdje je pala sveta voda pojavi jedan izvor svjetlosti na koji su duše iz Čistilišta dolazile u masi ugasiti žeđ. Sve se događalo u tišini i velikom miru.

Vidio sam da sve, apsolutno sve tijekom dana možeposlužiti za pomoć dušama u Čistilištu i biti prikazano kao nakana za njih: molitve, ali i dobra djela, djela pobožnosti, djela ljubavi prema Gospodinu, Mariji, svecima, bližnjima, djela poniznosti, djela milosrđa, sva trpljenja, mala dobrovoljna mrtvljenja, prihvaćanje bolesti i smrti, ukratko sve što možemo učiniti. I kada mi molimo za neke posebne nakane možemo uvijek pridružiti molitvu za duše u Čistilištu. To ne oduzima ništa učinkovitosti naše molitve za posebne nakane, naprotiv, duše iz Čistilišta ne zadržavaju ništa za sebe, i samo to da smo ih pridružili našim nakanama obogaćuje molitvu. Molitva se širi cijelom Crkvom od zemlje do Neba.

Zahvaljujem Gospodinu što mi je dao ovo shvatiti. Kontemplirao sam sve to u velikom svjetlu, koje mi je donosilo mir.

TRAJANJE I INTENZITET ČISTILIŠTA

Na kraju molitve jedna duša, koja ponekad dođe preporučiti se u naše molitve, ukaza se preda mnom u velikom svjetlu. Sva sjajna, pružala je ruke govoreći:

"Sine moj, hvala ti za sve tvoje molitve i svete Mise koje si dao služiti za mene, pogotovo ti hvala za posjete bolesnicima. Postigao si mnogo zasluga i to mi je bilo od velike koristi. Sada idem u Nebo."

Moja je duša bila kao u zanosu zbog ovog viđenja i utješnih riječi.

Pokazao sam to osobi, koja nastavi: "Bila sam 13 godina u Čistilištu, 13 godina goruće čežnje za Bogom u Nebeskom Pragu. Sada idem mome Spasitelju."

Rekoh duši da je to bilo jako dugo vrijeme i da je nama teško samo nastojati zamisliti ga ili predočiti. Smiješeći se ona nastavi: "O, ne, nije

bilo ni dugo ni kratko, bilo je točno onoliko koliko je trebalo biti. Vi to ne možete shvatiti, ali u Čistilištu vrijeme i intenzitet patnje je ista stvar. Naša najveća bol je nostalgija za Bogom. Što dulje očekuješ nekoga koga ljubiš to ti vrijeme polaganije prolazi i veća je bolna čežnja. Čistilište je sve to skupa zajedno."

Dok je duša to govorila vidio sam kako se nad njom otvara isijavajuća svjetlost. Ukazaše se anđeli u bjelini, okrunjeni crvenim vijencem, prethodili su Blaženu Djevicu Mariju, sv. Franju Asiškoga, čije su stigmate izgledale kao užarena sunca, i dvije svetice, prijateljice ove duše: Tereziju Avilsku i Tereziju od djeteta Isusa. Duša uzdahnu i snažni polet je odnese prema Mariji koja otvori ruke. Vidio sam je na koljenima pored nogu naše Bezgrešne Majke. Ona se okrenu prema meni i nastavi govoriti:

"Reći ću ti što je Čistilište: to je suobličenje duše u svojoj vječnoj dimenziji do punine mjere Isusa Raspetoga i proslavljenoga, dimenzije koja se mjeri ljubavlju i koja ja započeta kod svetog krštenja. To suobličenje u Isusu završava u Čistilištu, u dugom i bolnom čišćenju. Zahvali svima koji su s tobom molili za mene. Neću vas zaboraviti u Nebu."

I nestade svega iz mog viđenja, a ja sam ostao u molitvi i zahvaljivanju.

RADOST DUŠA U ČISTILIŠTU

Jutarnja molitva. Velika svjetlost mi se ukaza u nutarnjem viđenju. Vidim neku redovnicu starije dobi, koja je u ruci držala zlatno sito puno užarenog ugljena. Prišla mi je i pozdravila me: "Hvaljen Isus! - Uvijek bio hvaljen." Sveta duša iz Čistilišta me upita:

"Dijete moje, hoćeš li moliti za mene? Nitko ne moli za mene, jer sam umrla u velikom miru i na glasu velike svetosti, te moje ljubljene sestre smatraju da sam sigurno u Raju, te stoga ne mole za mene."

Obećao sam joj da ću se moliti i ona se zažari, intenzivna svjetlost ju je potpuno obasjavala, i ona nastavi:

"Kao što vidiš na Pragu sam Neba, gdje iz ljubavi žeđam mog nebeskog Zaručnika. Ta ljubav je istovremeno izvor moje radosti i uzrok mučne boli. Naša bol je ujedno i naša radost u Čistilištu, jer je čežnja za sjedinjenjem iz ljubavi, mučeništvo ljubavi."

Molim za ovu dušu i pomalo komadi užarenog ugljena padaju iz sita, koje se tako malo po malo prazni. Sveta redovnica se na to i ne obazire i podižući oči prema Nebu s radošću mi reče: "Počinješ upoznavati Čistilište, čije si radosti i muke već iskusio. Reci svojoj braći da su radosti, pa i one najveće na zemlji, tek vjetar i dim prema uzvišenim radostima Čistilišta. Nema veće radosti za dušu do li biti u Nebu, biti u vječnom blaženstvu. Ali odmah poslije toga nema veće sreće od kušanja svih radosti u Čistilištu. Znaj još i ovo, što se više približavamo sjedinjenju s Bogom toliko više jenjavaju naše, boli te se sažimlju u goruću čežnju, koju mi u Nebeskom Pragu kušamo. Govori ljudima o mukama u Čistilištu, ali govori im i o njegovim neizrecivim radostima."

Sva ražarena sestra nestade iz mog viđenja, a ja ostadoh utješen.

DUŠE IZ ČISTILIŠTA NAS LJUBE

Tijekom dana posvetio sam vrijeme molitvi za duše u Čistilištu i bio blago utješen. Na kraju Križnoga puta Anđeo čuvar mi se ukaza. Približi mi se i reče:

"Dijete moje, treba moliti za ove svete duše, pronaći i najmanje trenutke tijekom dana i prikazati Bogu molitvu za duše u Čistilištu. Morate za njih moliti, to je obaveza ljubavi, koja slavi Boga, a za vas je i dug zahvalnosti."

Ova zadnja riječ me iznenadi. Pitao sam svog Anđela da li mi hoće to pojasniti, a on ozbiljno nastavi:

"E da, dug zahvalnosti. Svete duše iz Čistilišta mole za vas, zagovaraju vas kod Božjeg Veličanstva u granicama koliko im to Bog dopusti. Njihova molitva i zagovor za Vojujuću Crkvu su jako moćni."

To me jako razveselilo. Slušao sam Anđela kako mi objašnjava:

"Dobro znaš da svete duše u Čistilištu ne promatraju sebe. One žele samo proslaviti Boga. Ponekad Božje Milosrđe njima pokaže duše na zemlji njihove težnje, kušnje i napore, a iznad svega Božji plan s njima. Tada one mole da se ostvari taj plan i proslavi se Bog. O da, duše iz Čistilišta vas ljube. Ljube vas savršeno u Bogu, jer nisu obuzete svojim patnjama, niti opojene svojom mukom, one se ne nadvijaju same nad sobom, gledaju vas u Bogu i zbog Boga, te u tom Božjem svjetlu mole za vas. One više nisu osjetljive na vaše čisto ljudske osobine koje nemaju nikakvu vrijednost u Čistilištu, kao ni u Raju. Vaše jedino blago je vježbanje u krepostima, vjerna i zahvalna molitva, blaga milosti koje vam Majka Crkva stavlja na raspolaganje. Sve drugo je ispraznost predodređena da gori plamenom ljubavi koja vas mora ražariti."

Duša je moja kušala ovu pouku koju mi je Anđeo ozbiljno prenosio s jednom vrstom žalosti u glasu. Pitao sam ga razlog tome, a on doda:

"Jer vi ne ljubite dovoljno Boga, jer ne radite dovoljno na njegovu Slavu! To vide i duše u Čistilištu kad im to Bog pokaže, i to im prouzrokuje dodatno trpljenje. One tako povećavaju molitvu za svoje rođake, koji su još na zemlji, svoje dobrotvore i za sve duše koje im Gospodin pokaže. One mole i za sve nakane koje su zapostavljali dok su bili na zemlji, ali ne mole nikada za same sebe. Ti to dobro znaš, već sam ti objasnio."

Budući da mogu sve pitati svoga Anđela čuvara, u granicama poslušnosti mom duhovnom vođi, upitao sam ga na koji način nas svete duše poznaju, a on mi odgovori:

"Već sam ti rekao, u svjetlu Božjeg Milosrđa. Njihov način spoznaje je puno uzvišeniji nego li vaš na zemlji i može se usporediti s našim anđeoskim. Svete dušu u Čistilištu imaju intuitivnu spoznaju Vojujuće Crkve i njenih potreba, na način kako to Bog dopusti, jer ta spoznaja ostaje u granicama, koje je odredila Božja providnost. Dogodi se da Gospodin objavi dušama vaše prošnje, potrebe i patnje, tako da one mole za vas i isprose vam duhovnu ili vremenitu zaštitu.

Ponekad Gospodin dopusti da vam se ukažu, te vas potaknu na molitvu za njih ili obnove vašu gorljivost i ožive vašu ljubav ili da vas zaštite od opasnosti, dogodi se rijetko, ali se dogodi, jer to Bog dopu-

šta. Sve to ti pokazuje koliko vas ljube duše u Čistilištu. Vi morate moliti za njih, činiti dobra djela i žrtve za njihovu utjehu.

Duša koja bi uistinu htjela pomoći ovim svetim dušama bila bi svaki dan na svetoj Misi, molila za njih na poseban način za vrijeme sjećanja na pokojne u svetim Misama, zatim bi svaki dan molila krunicu s posebnom nakanom za ove svete duše, i na kraju bi molila Križni put za cijelu Crkvu i za duše u Čistilištu. Da, sveta Misa, Krunica i Križni put, jer Isusova Krv je njima od velike koristi, Krv koju Majka Božja širi potocima utjehe u Čistilištu."

On zašuti i nestade s mog pogleda, a ja ostadoh jako vedar i radostan.

STVOREN OD MILOSRDNE LJUBAVI

Cijeli današnji dan, a pogotovu svetu Misu prikazao sam za dušu jednog svećenika, čijoj sam agoniji i smrti imao milost prisustvovati.

U vrijeme zahvaljivanja moja duša je bila u zanosu Božjeg svjetla i vidio sam očima duha, mladog svećenika kako je uzlazio u Nebo, praćen anđelima i grupom svetaca među kojima bijahu sv. Franjo Paulski, sv. Rita iz Casciae i sv. Gabrijel od Žalosne Gospe. Ne znam zašto baš oni bijahu tu, možda zato što je mladi svećenik prema njima gajio posebnu pobožnost. Ova slavna pratnja je uzlazila u svjetlu sve do Presvete Djevice, koja je bila obučena u bijelo i smiješila se mladom svećeniku. Činilo mi se da je Marija tu kako bi prihvatila svoga sina i uvela ga na neki način u prisutnost Presvetog Trojstva. Viđenje je bilo tako lijepo. Kad je mladi svećenik došao blizu Mariji nježno se osmjehnu, a Ona mu gestom ruke ukaza na mene. Tada se on okrenu prema meni, pruži mi ruku i osmjehujući se reče:

"Hvala, sine moj, za tvoje molitve i pomoć. Idem u kuću Oca mojega, ali da znaš da te neću zaboraviti. Kaži svima da je Čistilište stvoreno iz Milosrdne Ljubavi. Ono je remek djelo Milosrdne Ljubavi, ali ne manje i Božje Pravde. Samo jedan naš grijeh zaslužuje vječnu kaznu u Paklu, ali Otac ne želi smrt svoje djece. On želi njihovo spasenje i život u njemu zauvijek. Reci svoj svojoj braći da je

Milosrdna Ljubav stvorila Čistilište."

Duša je moja bila u ekstazi. On na meni napravi znak velikoga križa koji je bio sav svijetao, zatim sa Presvetom Djevicom uđe u Nebesku Slavu. Tada svega nestade iz moga viđenja.

POSEBNI SUD

Bdio sam kod jedne umiruće osobe. Vladala je tišina i molitva, jer u ovim tako tajanstvenim trenutcima, kada duša izgubi svijest i nalazi se blizu prelaza, riječi ostaju uzaludne i prazne. Tom prigodom Gospodin mi je htio dati svjetlo o Posebnom sudu duše. Moj Anđeo čuvar je bio prisutan blizu mene, vidio sam ga očima svoje duše. Podržavao me i vodio. Tek što je osoba, jedan adolescent, umrla, vidio sam kako njegova duša blago napušta tijelo. Gledajući to shvatio sam zašto tijelo nazivaju leš. Tada se mladićeva duša odmah nađe u prisutnosti neusporedivog sjaja svjetla, zaslijepljujućeg bliještavila. Moj Anđeo čuvar mi u tom trenutku reče:

"Ova svjetlost koju vidiš je Slava Božja, to jest, odsjaj njegove Svetosti. U trenutku kad se duša odvoji od tijela, ona se odmah nađe u prisutnosti Slave Božje, ne vidi Boga, nego odsjaj njegove Svetosti."

Zahvaljujući jasnom nutarnjem viđenju konačno sam mogao shvatiti što se sve događa istovremeno odmah nakon smrti, a nemoguće je mjeriti bilo prostorno bilo vremenski. Prije svega vidio sam dušu kako je sva bila prožeta, kao probodena, zrakama ovog živog svjetla, koje ju je obuzimalo. Svi grijesi i zle sklonosti bili su potpuno nestali sa samom smrću, kako se meni činilo, na duši su ostale posljedice i kazne za počinjene grijehe još neokajane. Također i sklonosti duševnih moći prema zlu bile su ispravljene. One su se kao istopile pod zrakama ovog vanrednog svjetla. To je jako teško objasniti. Izgleda mi da navika u grijehu ostavlja u nama kao neki trag, jednu vrstu slabosti, posljedicu grijeha po kojoj smo ranjivi od zla. Upravo to je bilo nestalo.

Istovremeno, u prisutnosti Slave Božje, duša je bila posve privučena Ljubavlju i podložna Bogu u čudesnoj privlačnosti na koju je ona

odgovarala živom željom da se s Njime sjedini prepuštajući se potpuno djelovanju čiste Volje Božje. U isto vrijeme duša u svjetlu, koje ju je obuzimalo i ražaravalo ljubavlju, primjećivala je Božju Svetost u kojoj se ona vidjela kakva je, rekli bismo, objektivno bila. To je bilo kao jedno božansko svjetlo istine u kojem duša osjeća, u istom trenutku kad mu pristupa, užasnu odbojnost grijeha i njegovih posljedica. Ona upoznaje ovu mržnju prema grijehu, jer je uronjena u Božje svjetlo, koje joj pokazuje beskrajna savršenstva Božje ljubavi.

U tom gibanju privlačnosti u svjetlu istine, duša je osobno pred samim Bogom bez da se On još objavi duši. Bog se pokazuje u ovom svjetlu i po privlačnosti ljubavi. Radi se o nevjerojatnom susretu. Ali tada, iako žarko želi odgovoriti na tolike poticaje Božje ljubavi, duša je u sebi otkrila teške i bolne prepreke, koje joj prijeće potpuno predanje u privlačnost Božje ljubavi prema njoj. To je kazna za grijehe i ono što ostaje za zadovoljiti Božjoj Pravdi. Vidio sam dušu u ovom stanju nutarnje rastrganosti, koja spada u bit Čistilišta. Rastrganost duše između privlačnosti Božje ljubavi i stvarne nesposobnosti u kojoj se ona trenutno nalazi da potpuno odgovori na ovu privlačnost.

Sve to je bilo jasno pokazano mom umu i bilo jasno mom razumu, pa ipak znam dobro, da to ne mogu jasno izraziti, jer su riječi neprikladne za iskazati ovu stvarnost. Istovremeno zahvaljujući jako živim slikama očima duše sam vidio druge stvarnosti. Kontemplirao sam Anđela čuvara ovog mladića koji je bio pored njega u molitvi. I Presveta Djevica je bila u molitvi u podnožju Slave Božje skupa s drugim svecima, koji su zagovarali dušu. Vidio sam dolje nisko, crnom ponoru plamena razjarenog Đavla, koji je bljuvao vatru skupa s cijelim Paklom, jer mu je ova duša, budući da je spašena, pobjegla.

Ne znam da li duša u trenutku Posebnog suda može sve ovo vidjeti, jer ovaj sud mi je bio pokazan kao Božje djelo, koje On čini nad dušom, suočavanje posve osobno duše s tajnom Boga. Izgledalo mi je da duša u tom trenutku ima jedino viđenje Slave Božje. Ipak, vjerujem da duša sve ovo osjeća, da zna više nego li vidi. Marija uistinu moćno zagovara, kao i sveci, iako duša u trenutku suda ima samo općenitu spoznaju, na određeni način intuitivnu, zagovor moćno djeluje i cijelo

Nebo u njemu sudjeluje. On je kao veliki poticaj i opći polet ljubavi prema duši koja stupa pred Boga.

Nisam čuo da je Bog izrekao presudu; sud se sigurno dogodi, ali u tajni osobnog odnosa Boga s dušom koja pred Njega dolazi, i on je, kako mi se činilo, posljedica spoznaje koju duša ima u ovom svjetlu istine. Presuda, ako se može tako nazvati Božje djelo u duši, koja je suđena, je izravno shvaćena od duše koja je pred sudom u svjetlu Božje Svetosti. Duša se tada sama suobličuje čistoj Volji Božjoj, koja je ljubav i pravednost.

Bilo mi je pokazano, da je ponuda koju duša prima da se suobliči čistoj Volji Božjoj, za dušu prigoda da u punini slobode odlučuje, jer je ona dar čiste Volje Božje. Duša se u ovom suočavanju s Bogom predaje čistoj Volji Božjoj sukladno svome stanju, bilo da ulazi u Nebesku Slavu, bilo da se povlači u Čistilište, bilo da se baca u plamen Pakla.

Nikada se neće dovoljno shvatiti koliko je lažna i pogrešna predodžba o užasnom Bogu, koji s optužujućim prstom pokazuje duši Čistilište ili Pakao. Ne, Bog je Ljubav, a ljubav sve sebi privlači i uvjerava.

Vječnost jedne duše nije Božja odluka, nije odluka Boga koji se pojavljuje kao osvetnik, nego je slobodna odluka duše, nema u Bogu odluke, nego samo i jedino čin ljubavi, Bog je Ljubav.

Duša, koju sam vidio u prisutnosti Slave Božje, se povuče u Čistilište sama od sebe, vedro, ostajući u živoj želji privučena Božjom ljubavlju. Čini mi se da duše u Čistilištu, na jedan otjastven način, nastavljaju opažati sjaj Slave Božje, te kušaju veliku privlačnost prema njoj u snazi ljubavi. Sav Posebni sud se dogodi u jednom trenutku i On je djelo dara Božje ljubavi duši. Izgleda mi da duša poslije Posebnog suda, iako je on izvan vremena kakvog mi poznajemo, je pozvana na sve veću i uzvišeniju spoznaju ovisno o njenom stanju. Pa ipak to ne povećava zasluge koje je duša zadobila na zemlji, niti stupanj njene slave u Nebu. Nego koliko Bog više čisti dušu u vatri svoje Svetosti, toliko se duša više njemu uzdiže.

Kad je neka duša pripuštena blaženom gledanju Boga, tada ima neposrednu spoznaju samoga Boga s kojim je sjedinjena i na osnovi ove spoznaje Boga i otajstva Neba. Kad se ona nalazi u Čistilištu, uvi-

jek prima spoznaje, a pogotovu prigodom nekih liturgijskih blagdana i pohoda svoga Anđela čuvara, Presvete Djevice ili nekih svetaca. Ona ih vidi u Bogu, kontemplira ih u Njemu, koji za nju ostaje i dalje skriven. A što se tiče Pakla, duša koja je u njemu, upravo zbog svog stanja je podložna opažanju i viđenju Đavla, drugih prokletih duša i duhova tame đavolskog svijeta. Ovo mi je pokazao Gospodin o Posebnom sudu prigodom smrti jednog prijatelja.

SVJETLO O STANJU DUŠA U ČISTILIŠTU

Dok sam obavljao Svetu uru kao naknadu za duše u Čistilištu, bilo mi je pokazano da našim molitvama i žrtvama možemo puno olakšati patnje dušama u Čistilištu, te skratiti vrijeme njihova čišćenja. Na poseban način sveta Misa ima neprocjenjivu vrijednost kad se za njih prikaže, pogotovu ako se njoj prisustvuje sabrano tijekom tjedna.

Vidio sam također i vrijednost djela ljubavi, posjeta bolesnicima, davanja milostinje i prihvaćanja osoba. Bog preobrazi sav naš napor i dobru volju u milost ispomaganja ovim svetim dušama koje su maksimalno zahvalne.

Vidio sam da duše koje najviše moraju trpjeti u Čistilištu su one koje su griješile protiv ljubavi, u vrijeme njihova života na zemlji nisu nastojale usavršiti se u ovoj kreposti, koje nisu znale distancirati se od samih sebe i služiti Gospodinu i svojoj braći. Vidio sam još i do koje mjere grijesi jezika, požude, zavisti, navezanosti na materijalna dobra, traženja udobnosti... su uzroci užasnih muka u Čistilištu. Naprotiv, djela ljubavi, milosrđa, strpljenja prema braći, blagost, čednost, radost drugima dana, predanje u čistu Volju Božju, pogotovu kad se smrt približava u budućnosti skraćuju i ublažuju naše Čistilište.

Čim duša dođe u Čistilište s njenih očiju padnu kao ljuske, i njen pogled se podiže prema suncu koje ju zasljepljuje. Duša vidi u toj zasljepljujućoj jasnoći sjaj koji joj je odredila Božja ljubav kad ju je stvarala iz ničega i neistraživa bogatstva koja je od početka bila pozvana posjedovati od Ljubavi Božje. Ali njen život proveden na zemlji

pogleda uprta u zemlju i njene lažne privlačnosti, svijet i njegova prolazna svjetla, te je zbog grijeha duša postala slijepa i izgubila iz vida čistoću Božje ljubavi. Sad kad su se njene oči otvorile, one su odveć sjetilne da bi mogle podnijeti sjaj tolikog savršenstva, tako da duša kuša neprestanu patnju. Ona je kao slijepa u svjetlu i kao da joj plamene strijele probijaju glavu. Istovremeno duša je sabrana u velikoj šutnji, ljubavi i čistoj patnji, koja je čisti od svih prljavština svijeta kojima je posvećivala previše pažnje, nasladujući ne njima, te je tako učinila svoje uši nesposobnima da slušaju Riječ Božju.

Ova tišina smrti krajnje je bolna, jer je duša bila navikla kretati se među tisućama zvukova i glasova svijeta, a njeno ranjeno uho želi nešto slušati, a ne čuje ništa i zbog toga je rastrgana u muci, duša je u Božjoj zasjedi. Ona koja je svugdje trčala, nije nalazila ni u kojem stvorenju počinak, i tražila ga uvijek na drugom mjestu osim u samoj sebi, u Čistilištu je kao paralizirana, nepokretna u želji koja je goni prema Bogu koji je privlači. Ona je žestoko izvučena van sebe, gdje je drži teret duga grijeha i nesavršenosti. Cijelo njeno biće je rastrgano, ona se osjeća rascijepana jer je sad ucijepljena u Raspetoga Krista, kojemu se mora suobličiti.

Duša u Čistilištu mora se predati u čistu Volju Božju i biti suobličena Raspetom Sinu Božjem. Neće moći biti oslobođena iz Čistilišta sve dok Otac, koji je promatra u svom pravednom gnjevu, ne prepozna u njoj lice Jedinoga koji Ga može umilostiviti, Isusa Raspetoga. Tako duša, trošeći se u gladi, može se zasitit samo svojom željom. Iscrpljena neugasivom žeđu, dobiva za piće samo svoje gorke suze koje je ne osvježavaju, ali ona u ovoj razdirućoj gladi i žeđi želi čistu volju Očevu koja je jedina njena hrana u Čistilištu Božje ljubavi. Duša koja se na zemlji svaki čas udaljavala od Boga i same sebe, te se gubila u stvorenjima, trajno je sebi vraćena jedinim pogledom, kojim ju je beskrajno i svemoguće Božje Milosrđe pogledalo. Ona se vidi u bolnom svjetlu ovog Milosrđa koje nazire po učincima koje ono najdublje u njoj čini, a to su: nutarnje oslobađanje od navezanosti, samoponištenje i zaprepaštenje užasnije od najvećih grčeva koje bi iscrpljeno tijelo moglo upoznati u najtežim bolestima na zemlji.

Duša je potpuno odvojena od bilo kojeg stvora i samo u svojoj bije-

di nalazi veličinu boli stanja stvorenja. Ona zna i sada kuša što to znači biti stvorenje koje je proizišlo iz ruke i srca ljubljenog Boga, kuša to stanje po cijenu poniženja i napuštenosti. Sva stvorenja su joj oduzeta i Stvoritelj joj se daje tako da ona spoznaje u ljubavi i boli da mu pripada. Htijela bi trčati mu u susret, dodirnuti Ga, uhvatiti Ga, a nalazi da je sama u sebi zadržana, svezana posljedicama grijeha pod Božjom rukom, koja nju iskrivljenu drži, a ona ne želi ništa drugo do li da je ta moćna ruka drži. Ona je odvojena od svega što nije Bog, nespoznajući čak da postoji bilo što drugo osim Njega i u Njemu. Duša spoznaje Boga neposredno, kao kroz plameno zrcalo koje ona ne može i ne želi prijeći osim kad je Bog odluči uvesti.

U SLATKOJ MARIJINOJ BLIZINI

Za vrijeme večernje molitve moja duša je bila prepuna blagosti, kao da je Marija držala moje srce u svome Srcu, u neizrecivoj slasti i miru. Na kraju molitve vidim je, ukazuje mi se u velikom svjetlu nad vatrom koju prepoznajem kao Čistilište. Presveta Djevica je na nogama, ruke su joj ispružene prema plamenu, snopovi svjetla izlaze iz njenog Srca i ruku te se kao obilna kiša slijevaju u Čistilište. Ona moli, nježno se smiješeći. Na određen način Čistilište se otvori mom pogledu. U plamenu sam vidio mnoštvo duša koje pružaju ruke prema Majci Božjoj, s povjerenjem mole i dobivaju kao jednu osvježavajuću kišu koja izlazi iz njenog Srca i prelijeva se iz njenih ruku. Među dušama, iznenađen, prepoznajem mladu djevojku koju su preporučili u moje molitve. Već mjesecima je bila bolesna od teške bolesti i mnogo je trpjela. Presveta Djevica mi je rekla: "Sine moj, ona neće ozdraviti, moj Sin je hoće imati sa sobom. Čeka je u Nebu."

I tako, dakle, već je bila u Čistilištu. Poslije ovog iznenađenja počeo sam moliti za nju. Tada se djevojka okrenu k meni na način da ni čas nije prestala gledati Mariju i reče mi:

"Da otišla sam sa zemlje. Presveta Djevica je jučer došla i potražila me. Već je prije bila dolazila utješiti me, nasmješti mi se i ohrabriti me.

Moji zadnji dani na zemlji su prošli u slatkoj Marijinoj prisutnosti. Kao što vidiš spašena sam. Ne prestajem zahvaljivati Bogu i slaviti Ga, vječno ću pjevati njegovu Milosrđu. Umrla sam mlada, ali sam spašena. Presveta Djevica mi je puno pomogla, jer je bilo uistinu teško. Ona me naučila kako da zaboravim na samu sebe Isusu za ljubav i za našu braću. Ne prestajem slaviti i zahvaljivati Gospodinu za veliki dar njegove i naše tako ljubezne Majke. Moli Boga za mene, i ako Bog dopusti moli za moje roditelje da budu jaki i da njihova vjera bude čvrsta kako bi u svemu slavili Boga".

Zatim svega nestade. Ostao sam u slatkoj radosti. Tri dana nakon toga dođe mi pismo u kojemu su me obavijestili o smrti djevojke.

PUNI SMO NADE

U ovoj zimskoj noći sve je vedro i mirno, prikazujem Gospodinu ovaj mir koji sve obuhvaća i zanosi moju dušu. Dok molim moj Anđeo čuvar se ukaza na stepenicama oltara, pokloni se pred Svetohraništem, zatim u tišini dođe do mene i blago mi reče: "Gledaj i moli za ovu dušu."

Vidio sam u moru vatre koja mi se iznenada ukaza brojne duše u Čistilištu, među kojim prepoznadoh mladu djevojku koja je nedavno umrla. Ona me dobrohotno pogleda i pružajući ruke prema meni reče:

"Mir Isusov i Marijina slast neka budu u tvojoj duši. Kao što vidiš još sam u Čistilištu. Dolazim tražiti te da moliš za mene. Gospodin to dopušta. Nemoj se žalostiti što sam još u Čistilištu, nego moli i zahvaljuj Bogu za mene. Mi smo ovdje puni nade i gorimo plamenom Božje ljubavi, privučeni smo Ljubavlju. Goruća je čežnja, ali mi smo strpljivi i sretni. Ne znam dali ću dugo ostati u Čistilištu i to me ne brine, mi o tome niti ne mislimo. Jedina naša briga je proslaviti Boga, i ako dolazim k tebi to je zato da te pozovem da isto činiš moleći za nas. Kad molite za nas slavite Božju ljubav, pjevajte beskrajnom Božjem Milosrđu sjedinjujući vašu molitvu s našom. Molite neprestano za nas kao što mi molimo za vas."

Nje je nestalo iz mog viđenja. Tada mi pristupi Anđeo i zaključi: "Da dijete moje, treba moliti. Moliti znači ljubiti, jer molitva je iskazivanje vaše ljubavi prema Bogu i ovim svetim dušama. On je u Nebeskom Pragu. Prikazivala je Bogu svoje velike patnje za vrijeme agonije i to joj je zadobilo velike milosti obraćenja, ne samo za sebe, nego i za mnoge druge duše. Očišćena je u patnji i njeno Čistilište neće biti dugo."

Svega nestade, a ja sam u duši osjećao slatki mir.

SPAŠEN SAM, JER SAM BIO DOBAR

Prvi dan u godini, svetkovina Majke Božje potamnjena je bolju zbog gubitka bliske osobe. Presveta Djevica ipak mi daje veliki mir u duši, slatku blagost i neprestano je ponavljala u mom srcu:

"Ja sam Majka, ja sam tvoja Majka, vaša Majka. Držim vas u svom Majčinskom Srcu!"

Poslije sv. Mise Gospodin mi pokaza pokojnika kao na nekoj uzvisini okružena živim plamenom. Već dva dana prije imao sam milost vidjeti ga, ležao je pokriven nekim zastorom, nekom vrstom maglene odjeće koju sam već spominjao. Ja sam mogao vidjeti njega, ali on nije mogao vidjeti mene. Trebalo je moliti. Sad je na nogama i s određenom radošću mi pruža ruke smiješeći se nostalgično. Ne usuđujem mu se ništa govoriti, ni učiniti koju gestu, ali ne mogu zadržati suze. Moj Anđeo čuvar je tu blizu nas, drži svoju ruku na mojoj. On napravi veliki znak križa koji dragi pokojnik sabrano ponovi za njim. Ja sam pružao ruke prema njemu, a on mi reče:

"Zahvaljujmo Gospodinu, beskrajno je njegovo Milosrđe. Vidiš spašen sam, raduj se, spašen sam!" Budući da sam plakao bez riječi, to ga je izgleda ražalostilo i tada on s dozom ozbiljnosti nastavi:

"Ne plači. Ti trebaš biti snaga našim rođacima, trebaš im biti blizu i utješiti ih, okružiti većom pažnjom, pokazati im svu ljubav koju imam za njih, koju oni sada ne mogu primjetiti. Da, ti trebaš biti njihova snaga."

Umorno sam odgovorio: "Kako mogu biti njihova snaga? Molim Boga da im pomogne, želim biti slobodan i plakati, osjećam potrebu za tim." Anđeo je bio jako ozbiljan i uhvati me za ruku, a mladić posta strog, te mi zapovjedi:

"Ne plači. Tvoje suze će povećati moje muke, oduzele bi mi utjehu koju bi mi tvoje predanje i radost mogli zaslužiti. Ovdje nema zasluga, ali vi možete prikazati vaše zasluge za nas. Znaš koliko očekujemo vaše molitve, djela ljubavi i misli na nas. I najmanja molitva za nas je kao čaša hladne vode koja bi se dala osobi koja umire u pustinji od žeđi, i najmanja prolazna misao je lagani lahor u ovoj plamenoj pustinji, u plamenu ljubavi koja nas pali. Kada bi ti sve to znao. Spašen sam, jer sam bio dobar. Gospodin me sačuvao od oholosti, egoizma i laži, ali najviše trpim jer sam zapostavio tražiti Njega u životu i tako izgubio mnogo vremena.

Ovdje otkrivam svijet beskrajne Ljubavi i čuđenje ublažava moje muke. Da, bio sam dobar, a Bog se prema meni pokazao krajnje dobar. On mi otkriva svoju najveću Dobrotu, te je ljubim i klanjam joj se. Budi jaka i dobra duša, i kaži svima da budu dobri. Bog je ljubav, neka ljubav bude u vama. Molite za nas, to je vaša dužnost, dužnost ljubavi prema Bogu kojega slavite, prema kojemu nas potičete i približavate u ovom svijetu, nas koji gorimo od želja da ga kontempliramo. To je vaša dužnost i prema nama, dušama u Čistilištu, kojima pomažete i olakšavate im muke. Znaš li da je molitva za duše u Čistilištu vaš doprinos jedinstvu mističnog Tijela Crkve? Neka budu jedno, neka svi budemo jedno u Jednome."

Zašutio je i gledao me s velikom blagošću. Bio sam potpuno utješen. On otvori ruke i gledajući u Nebo s radošću mi reče: "Otkrivam čudesa beskrajne Ljubavi koja me je pozvala, obuzet sam Ljubavlju, i sada idem prema Ljubavi. O, Gospodine, sve su moje želje pred Tobom i vapaji moji nisu ti skriveni."

Pogledao me, a ja sam završio razgovor moleći: "U Gospodina se uzdaj, ojunači se, čvrsto neka bude tvoje srce, u Gospodina se uzdaj!" (Ps 27,14)

NEKA MOLITVA BUDE SREDSTVO ZAJEDNIŠTVA

Zadnji dani su bili naporni. Mladi rođak, koji je nedavno preminuo, sahranjen je na privremenom mjestu. Obitelj je bila sabrana, a patnja se malo po malo pročišćavala. Poslije svete Mise za vrijeme zahvale vidio sam pokojnika pored oltara, bio je okružen prozirnim plamenovima. Napravio sam znak križa. On mi priđe i pozdravi me riječima:

"Zahvaljujmo Gospodinu, vječnoj Dobroti! Znaš li da sam vidio Presvetu Djevicu Mariju? Ona je Majka Dobrote, došla je donijeti mi cvijeće". Na moje radosno čuđenje i iznenađenje on nastavi govoriti:

"Da cvijeće je za mene znak vaših molitava. Mnoge osobe, od kojih neke i ne poznajem, prikazuju za mene svoje zasluge. Vidio sam da neki od tvojih prijatelja mole za mene, pa i ja s moje strane molim za njih, pogotovu za svećenike i redovnike. Mi ovdje molimo za vas, za Vojujuću Crkvu, za sve vaše velike nakane kad nam ih Bog hoće objaviti, a On drži da to nije uvijek potrebno. Za nas je to velika utjeha. Čistilište je svijet molitve, molitve nadoknade. Mi molimo za širenje Božjeg Kraljevstva, za dolazak njegova Kraljevstva Ljubavi i Mira, to jest za obraćenje siromašnih grešnika i posvećenje duša. Neka molitva bude sredstvo zajedništva između Neba, Čistilišta i Zemlje!" Moja duša se raduje. Želim ga ispitivati, a on me ozbiljno pogleda i odgovori: "Ne zaboravi da puno trpimo. Usprkos svega ja sam u muci jer jedan poticaj me goni prema Božjoj Ljubavi. On je jači od moje sposobnosti odgovora na ljubav, mogu odgovorit samo sukladno mome trenutnom stanju, ali ja ljubim ovu patnju. To je patnja ljubavi, pravedna je, težim samo za Bogom, samo za Bogom."

Ja ga sažeљavam, i to mu kažem, a on u nostalgičnoj radosti odahnu i upirući oči prema Nebu mi reče: "Dobri Bože, o kako si dobar, kako si dobar. To nije poznato, nažalost ne želi se znati. Nije mi važno ostati malo vremena u Čistilištu, ako imam utjehu da sam zaokupljen Bogom!"

Dok mi je govorio uzeh blagoslovljene vode i pružih mu je na otvoren dlan. On reče: "To nam uzrokuje veliko olakšanje. Ne treba zapostaviti blagoslovine. Mislim da kad sam ulazio u Crkvu nisam nikada zaboravio služiti se blagoslovljenom vodom, iako je često ta

gesta bila mehanička i rijetka. Budući da sam bio zapostavio prakticiranje vjere na zemlji, moram se skoro stalo zadržavati u nekoj crkvi, najčešće blizu oltara, ponekad i pod oltarom, kad Bog dopusti. Mi tu primamo velike utjehe po prikazivanju milosti Presvetog Sakramenta. Često sam toga lišen zbog moje osrednje gorljivosti. Tješi me da se prikazuju sv. Mise za duše u Čistilištu, ne samo za mene nego i za sve ostale. Gospodin prima vaše molitve i predaje ih svojoj Presvetoj Majci da ih Ona namjeni za pomoć dušama u Čistilištu. Ti znaš da je Bezgrešna Marija Majka Dobrote. Ona je potpuno predana u čistu Volju Božju i uvijek spremna prihvatiti izljev njegove vječne Dobrote. Ona je sredstvo Božjih planova koje Ona savršeno s tolikom dobrotom ispunja. Jedno od blaga neke obitelji na zemlji je u tradiciji obitelji njegovati duboku i ukorijenjenu pobožnost prema Mariji. Ne zaboravi to nikada!"

Moja duša se hranila tim prosvijetljenim naukom i zahvaljivao sam Gospodinu moleći za ovu dušu koja zaključi: "Znaš li da anđeli dolaze posjetiti nas. Tješe nas svojim pjesmama, neprestano slave Boga, te s poštovanjem i ljubavlju časte svoju Kraljicu. To nas ražarava ljubavlju i povećava našu želju, te se mi sa zahvalnošću sjedinjujemo s njihovom neprestanom pjesmom. Ponekad Presveta Djevica njima povjerava molitve da dođu i donesu ih nama u obliku osvježavajuće kiše koja donosi olakšanje. Kada vidim anđele, njihovu ljepotu, njihovo savršenstvo, povećava se u meni želja da vidim Boga, jer u anđelima je odraz Slave i Ljepote Božje, te nam je to od velike utjehe. To nas na određeni način hrabri, povećava u nama želju da vidimo Boga, koji je izvor svakog dobra, najveće Dobro."

On se ponovno izgubi u nekoj vrsti ekstaze u kojoj podiže oči prema Nebu u neizrecivoj radosti. Zatim, nakon što je zadnji puta pogledao mene nestade iz mog pogleda. Moja duša je ostala zanesena, utješena i sretna.

MOJE SU ME MILOSTINJE SPASILE

Molio sam u svojoj sobi, kad ugledah pred sobom plameni vrtlog u kojemu je bio jedan čovjek kojega sam upoznao prije više godina, bio je već odavno mrtav. Čim sam ga prepoznao iznenadio sam se i u nutrini uznemirio, dali se možda radilo o iluziji ili đavolskoj varci. On napravi znak križa, a mir se spusti u moju dušu. Tražio sam od čovjeka da ponovni sa mnom: "Isuse, Marijo, Josipe ja vas ljubim!".

I on to učini. Ovog čovjeka je pratio strašan glas. Bio je nevjernik, prezirao religiju, govorilo se da je razvratnik, bez skrupula, nesposoban za bilo kakvo dobro djelo, tvrd i strog prema radnicima i u obitelji, kockar, rasipnik, ukratko pripisivane su mu svake vrste grijeha.

Umro je nesretnim slučajem i nije imao vremena primiti sakramente, u malom mjestu nema zapreka jezicima i prepričavanju. Komentirala se njegova smrt i govorilo se u mjestu i da je vjerojatno bio zauvijek izgubljen. Nesvjesno sam i ja bio pao pod utjecaj tog mišljenja, pa kad sam ga vidio u Čistilištu to me jako utješilo. Bilo je prošlo otprilike 25 godina od njegove smrti. On me pogleda, ja se osmjehnuh i počeh moliti za njega, a on tada uskliknu:

"Hvala sinko moj, hvala! Bog dopušta da ti se ukažem, jer hoće da mi olakša muke, te dopusti da poslije toliko vremena budem utješen. Nitko u mojoj obitelji nije za mene molio, među rođacima sam bio zaboravljen, upoznao sam strašno čišćenje koje sam svojim grijesima zaslužio, ali sam kao što vidiš spašen. Znaš li što mi je zadobilo spasenje? Milostinje koje sam činio i brojnu pomoć slao mnogim osobama u potrebi. Imao sam dobro srce i to je bilo moje spasenje.

Mnoge dobre osobe kojima sam pomogao molile su se za mene i nastavljaju se molit za mene, bez da znaju tko im je pomogao, jer sam sve činio u tajnosti, na anoniman način. Vidiš ne smijemo nikada nikoga suditi, niti se zaustaviti na onome što nam se čini. Hoćeš li se za mene moliti, hoćeš li zamoliti moje sinove da mole za mene? Tako se proslavljuje Bog i požuruju moje oslobađanje".

Odgovorio sam mu potvrdno i bio je sav sretan. Prekriži se i iznenada nestade, a ja sam ostao sam i meditirao njegove riječi.

PRESVETA DJEVICA DOLAZI OSLOBODITI DUŠE IZ ČISTILIŠTA

Na blagdan prikazanja Blažene Djevice Marije u hramu, poslije sv. Mise, produžio sam zahvalnu molitvu i zahvaljivao Gospodinu što nam je na dar ostavio svoju Majku. Molio sam ga da pripravi moju dušu za djelovanje Duha Svetoga, kako bi bila dostojna prikazanja Nebeskom Ocu, i potpuno predana čistoj Volji Presvetog Trojstva. Dok sam tako razmatrao, moja duše u slatkom miru se sabra u Bogu. Zatim mi se ukaza neizrecivo blago svjetlo u kojem sam vidio Majku Božju okruženu mnoštvom anđela i svetih kako ide u Čistilište noseći utjehu i ljubav. Prethodio ju je sv. Mihovil Arkanđeo. Najfinija rosa se spuštala iz njenog Srca i ruku te kao kišica padala po cijelom Čistilištu.

Presveta Djevica cijelom Čistilištu donese milost utjehe i nade, zatim uziđe u Nebo zajedno sa brojnim dušama koje su bile oslobođene njenim zagovorom. Vidio sam na stotine osoba kako ih prožima Slava Božja i kao da je cijeli Raj odzvanjao od usklika radosne pjesme. Među dušama koje su bile oslobođene prigodom ovog blagdana pokazano mi je da su bile i neke za koje sam prije par mjeseci bio pozvan moliti se.

ULAZAK U NEBO I MOLITVA ZA SVETE DUŠE U ČISTILIŠTU

Cijeli dan je prošao u prisutnosti duša iz Čistilišta. Vidio sam mase duša kako u tišini mole, u znak pomoći pružaju ruke. Bez prestanka sam za njih molio, a bio sam uznemiren ovim trajnim viđenjem koje se kao zastor nametalo svemu što sam gledao tjelesnim očima tijekom dana. Mislim da sam tako do noći vidio više tisuća duša koje su se redale tražeći naše molitve. Moj Anđeo čuvar ozbiljan uvečer mi reče:

"Duše dolaze k vama kao prosjaci ljubavi i molitve".

Uvečer pred kraj molitve, vidio sam veliki broj duša koje su dolazile k meni uzdišući, neke su me hvatale za odjeću. Bilo mi je pokazano

koliko su ove duše zapuštene, same i zaboravljene. Čim prođe prvi studeni, većina ljudi, a kad prođe taj mjesec mnogi vjernici i svećenici ne misle više uopće na duše u Čistilištu i ne mole za njih, izuzev ponekad usput. Pa ipak, ove dobre duše koje su sigurne za svoje vječno spasenje i koje potpuno zaboravljaju na same sebe za Slavu Božju pune su zahvalnosti prema nama kad dođu u Nebesko Blaženstvo.

Još jednom sam vidio da im sveta Misa najviše pomaže i olakšava patnje, te da trebamo za njih prikazivati svete Mise. I sveta Krunica im pribavlja neprocjenjive utjehe kad sabrano razmatramo otajstva i u svakoj desetici dodamo jednu zdravo Mariju za duše u Čistilištu. Trebali bi puno od njih naučiti: trpjeti, šutjeti, moliti, ljubiti i klanjati se, ukratko predati se potpuno u čistu Volju Božju.

Jutros je moj Anđeo čuvar tražio da molim za duše u Čistilištu. Ja sam to činio koristeći liturgijske tekstove dana. Govorio sam Bogu da smo svi njegovi u njegovom božanskom raspetome i proslavljenom Sinu, sinovi ljubljeni. Tijekom cijelog dana vidio sam neprestano duše iz Čistilišta. To viđenje mi se nametalo za vrijeme svih mojih aktivnosti.

Ne znam da li se radilo o nutarnjem ili stvarnom viđenju, između ostalog to nije ni važno. Često su mase duša prolazile ispred mene bez da su išta govorile, išta gledale kao pod nekim teretom. Sve to je bilo jako potresno i toliko me umaralo da sam na kraju dana prije večernje molitve bio potpuno iscrpljen. Uvečer dosta kasno imao sam jako utješno viđenje.

Veliki broj duša je uzlazio iz Čistilišta u puninu Božje ljubavi, bile su uzdignute u milost Bezgrešne Djevice Marije i ušle u Nebo. Činilo mi se da svaka duša koja je završila svoje čišćenje bude kao ucijepljena u milost Bezgrešne podignuta u njeno svjetlo ljubavi u kome je uvedena u Nebesku Slavu. Vidio sam to kao jedno ostvarenje općeg Marijinog majčinstva koje se odnosi na svu njenu djecu. Kad neka duša uđe u Nebo u njemu nastane velika radost, polet radosti koji izražava susret duše s njenim Bogom i koji se nakon susreta po Božjem milosrđu širi cijelim Rajem u koncentričnim krugovima. To viđenje me podsjećalo na susret izgubljenog sina i oca u Evanđelju.

BLAGDAN PRIKAZANJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE U HRAMU

Dok sam se molio za duše u Čistilištu razmišljajući o onome što sam vidio uoči blagdana moja duša je bila uzdignuta u kontemplaciju Majke Božje, koja se ukazala dušama u Čistilištu sa svojim Bezgrešnim Srcem. Vidio sam to majčinsko Srce kao zlatna vrata kroz koja su brojne osobe prolazile i ulazile i Srce Isusovo koje je Raj čiste ljubavi. Neke duše su na današnji blagdan bile oslobođene muka koje su do tada morale trpjeti. Vidio sam da su s jeden strane sveci iz Neba njima bacali kao ljestve od svjetla na koje su se oni hvatali kako bi bili uzdignuti iznad mjesta čišćenja, a da im mi na zemlji našim molitvama, žrtvama i zaslugama olakšavamo teret kako bi im bilo moguće penjati se po ljestvama i dostići blaženstvo izabranika.

Vidio sam Presvetu Djevicu kako svome Božanskom Sinu prikazuje sve duše oslobođene tog dana govoreći im na uho ili radije srcu: "Učinite sve što vam kaže." Duše su kliktale od radosti i bile sve prožete pitanjem. Isus pokaza njima svoje Presveto probodeno Srce te im reče: "Čitajte u ovom Srcu koje vas je toliko ljubilo što trebate činiti sada i kroz cijelu vječnost."

Iz Isusova Srca je tekao slatki napitak kojim su svete duše bile pozvane ugasiti svoju žeđ, pile su s radošću, zanosno u vanrednom klicanju. Moj Anđeo čuvar mi tada reče: "Piju zauvijek velikim gutljajima Čistu Volju Božje Ljubavi Presvetog Trojstva". Bio sam u neizrecivu zanosu gledajući ove divote, zatim svega nestade, a ja sam ostao u sabranosti i zahvaljivanju.

DODATAK

VIĐENJE RAZNIH NIVOA ČISTILIŠTA

Mnogi mistici, koji su vidjeli Čistilište govore o njegovim raznim nivoima, pa tako i ovaj anonimni mistik. Opis viđenja Velikog i Srednjeg Čistilišta te Nebeskog Praga možete naći u prvom djelu ovoga Izvještaja, "Glas iz Čistilišta br. 4" (47-61 str.) i u knjižici "Glas iz Čistilišta br. 1".

VELIKO ISUSOVO OBEĆANJE ZA POMOĆ DUŠAMA U ČISTILIŠTU DANO SV. GERTRUDI VELIKOJ

Sv. Gertruda, prozvana velika, rodila se 6. siječnja 1256. U svojoj 6 godini bila je predana na odgoj kontemplativnim redovnicama cistercićankama u Heltfi kod Eislebena. Kasnije je i stupila u taj red. Pod vodstvom sv. Mehtilde (sestre koja je primila objavu o Pobožnosti tri Zdravomarije) i njene sestre Gertrude iz Hackeborna koja joj je bila predstojnica, opatica, Gertruda je rasla na slavu Bogu i radost sestrama i očito duhovno napredovala kao ljiljan u zajednici, te se uskoro istakla u krepostima. U njenoj 26-toj godini ukazao joj se prvi puta Isus. Često puta u životu imala je viđenja Isusa, Njegove Majke Marije i drugih svetaca. Isus joj je u dušu utisnuo svojih pet Rana, objavio joj tajne ljubavi svoga Srca i po njegovu nadahnuću pisala je o ovim objavama knjigu, koju je sam Spasitelj nazvao "Poslanik Božje ljubavi". Sv. Gertruda je postala vjerovjesnicom štovanja Srca Isusova.

Božanski Spasitelj je dao po sv.Gertrudi mnoga obećanja vezana uz štovanje Srca Isusova, pobožnost dušama u Čistilištu, pa i posebnu zaštitu svima onima koji će nju, Gertrudu zazivati i moliti u svome životu, pogotovo u času smrti. Svetica je umrla krajem 1302. godine uz nebesko pjevanje, okružena velikom četom anđela i svetaca. Crkva

salvi spomendan sv. Gertrude 16. studenog. Sve svoje štovatelje ona je uvijek moćno zagovarala pred Božjim Prijestoljem.

Isus je obećao sv. Gertrudi da će svaki puta kada se izmoli ova molitva, pa i ako se moli i više puta dnevno, osloboditi tisuću duša iz Čistilišta:

Vječni Oče, prikazujem Ti Predragocjenu Krv Tvoga Božanskoga Sina Isusa Krista, sjedinjenu sa svim svetim Misama slavljenima danas širom svijeta, za sve svete duše u Čistilištu, za sve grešnike diljem svijeta, za grešnike u čitavoj Crkvi i za one u našim obiteljima.

Amen!

SADRŽAJ:

DODATAK